١٠
٥٥٢

غزلیات شاهدی افندی نوّر الله مرقده

ای قادر و روزی ده و خلّاق توانا — سبحان مقدس که مسبح سکا اشیا
بو سرّ عجایب ندر کتم عدمدن — عالمده عیان ایلیه سن بونجه تماشا
آدم ایده سن قدرتله خاک سیاهی — کویا شنوا اوله و بینا اوله دانا
کشف اوله اکا بونجه معانی و معارف — بو سرلری فهم ایلمکه اوله شناسا
هم آنکله ظاهر اوله ذات و صفاتک — اسرار هویت اوله آنکله هویدا
احسانکی عد ایتمکه عاجزدر انسان — وصفک نه بیان ایده بو بیچاره خدایا
غفرانکه محتاجدر شاهدی یا رب — عصیانی یتشدی ثری تا ثریا

چشم جانه نور شمس الضحی ضیا قل یا مغیث — علم مولا اکا کحل و توتیا قل یا مغیث
منوّر ایدن کشف ایدوب اسرار علم من لدن — پیشوا شمع جمال مصطفی قل یا مغیث
جانه جا قل مجلس ابرار فیها یشربون — دایم انده جرعه نوش اولیا قل یا مغیث
اولمسون مشغول غول دانه دام جهان — عالم وحدتده مرغ هما قل یا مغیث
قهر و جهله مظهر ایتمه شاهدی بیچاره یی — مظهر علم و صفا لطف و وفا قل یا مغیث

سنکی محجوب ایتدی اول وصل خدا قلمن طلب — سنکه بو سنکلکی قودک اورته ده کم قلور عجب
سنا که کلوب سن اولدی و سن دیدی سکا اول صنم — بونجه سن که سن اولان سکا که سن ایلدی لقب
سنا که سنی حجاب ایدر سنده سنی نهان ایدر — بو نه عجب نه بو العجب بو نه حجاب محتجب
پرده سنکلکی کوتر کورسنی کم نه شاهدسن — کر کوره سن سنی قلور زهد و ریا نت و ادب

Hacı Mahmud Efendi
Beşiktaş
Vakıf Kütüphanesi

T.C. İstanbul Süleymaniye Kütüphanesi Müdürlüğü 1923

Kütüphanesi Hacı Mahmud Ef.
Yeni Kayıt No 3580
Eski Kayıt No

کزلودکلدر روحی کزلولنز که عاشقه　　کورمکیچون جمالنی کوستره محنت و تعب

انکیچون نهان اولور تا که طلب عیان اولا　　کم ایده جان انی طلب یتیشه جانه بو لهب

انکیچون شب اولدی که واضح اوله جمال روز　　روز درر شمسی هم طلب اولدی اکه شب

جونکه نعز من تشا کفت تذل من تشا　　واصل اولور حبیب جان استدکینه بی سبب

کر بتو کفت شاهدی زاهد هی چه خورده

فاش بکو که خورده ام ماء عنب عنب عنب

نولدی صنما جفایه باعث　　کاولدی بو جفا و وفایه باعث

عاشقلره اولدی عشق معشوق　　بو درده و بو بلایه باعث

بر بوسه در لب صنمدن　　شرب میه اشتهایه باعث

صوفی سکا اولدی عزت خلق　　بو زرقه و بو ریایه باعث

اولدی سکا شاهدی ملامت

بو ذوقه و بو صفایه باعث

یارب یاریم ایلرسک بن قوله خطاب　　کم نیلدک عمل بکوین آل کلکاوله حساب

حالم نولا که اولیه عالمده برفتوح　　کم نفسه اویوب ایتمشم اکا ارتکاب

عضویت کمال لطفکله ایلمه سؤال　　کم یوق مجال بن قولوکه ویرمکه جواب

هر فعل قولی اکا یلمشم باطل و خطاب　　فعلمده یوق ثواب و معاملمده یوق جواب

مستغرق کناهم و عاصی و روسیاه　　مستوجب عقابم و اشکنجه و عذاب

بو جاهلی یینه قطع اتمزم امید　　جرم کناه مغفرتک بحرنه حباب

یارب شاهدیه وصالک نصیب قل　　کوستر جمالک اکر کشف ایلیوب حجاب

مرآت جمال صمدی صورت زیبا　　سن بقمه بو مرآته ورای زاهد اعمی

بینا اولن استر کاید سیران کلستان　　سیران کلستانی ندر اولمسه بینا

جون مظهر حسنی در انک احسن تقویم　　ظاهر ایدرم آنی بو مظهرده تماشا

برامرد احمر خط عنبر خط زیبا　　کورسم درم احسنت تبارک و تعالی

زاهد که ایدر کوشه خلوتده تمنی　　بو صورت زیبادن ایدر باکه تجلی

بو صورت زیبایه کورب شاهد معنی　　عرض ایتمکیچون عارضنی اولدی هویدا

حق ایتدی بسنی طوطی اشجار معانی

کویا اولایا شاهدی شوخ شکرخا

صوفیا نوش ایت می صافی کر استرسک صفا　　عاشق اول مستانه چاک ایت پرده خوف و رجا

عار در عشاقه بحن نام و ناموس و وفا　　حیله و سالوس و زرق و خودفروشی و ریا

وصل حقدن دم اورورسن جیفه کش سن زاغ و بش　　سن دکلسن بلبل شیدای باغ کبریا

لاف اورر سنکم قناعت ملکنده شاه باقیم　　یاندن سن طالب دنیای دون بی وفا

شاهدی سن شاه مخفی سن سکا سن پرده سن

سنلکک رفع ایت سنکله آشنا اول آشنا

زاهدا کورروکر ایتدی سنی بو زرق و ریا　　رند قلاش اول اکر استرسک سر خدا

لاابالی و خراباتی و بدنام و حقیر　　اولمینجه بولمز کمسه ره فضل و لقا

عزت و وضع وقاری کید اول خوار و ذلیل　　عاشق اول عشقیله چک رنج و عنا درد و بلا

اولدی هر دو جهانی بنده هستی و منی　　بولدی جانا حاجب خدا سلطنت فقر و فنا

شاهدی چونکه شکار اولدی سکا عیسی جانان　　ایله شکرانه وصالت بوجسمی فدا

[illegible] العقل

آدم ندر سن جلین ذات
اوصافه بو عالم اولدی مرآت

خلّاق قلادر ظهور مخلوق
خورشید له در ظهور ذرّات

هم انکله ثبوت اشیا
اشیا یله در هم اکا اثبات

معبود او در ولی وسیله
محراب کیمنه کیمنه لات

اول گرچه سنی نشاندر
اولدی اکا کاینات آیات

اوصافی انک بیانه گلمز
فهم ایده عقول نی هیهات

شکر اول شهه کم بو شاهدی یه
عشقیله یتشدی بونجه حالات

میخانده وعظ اتدی بگون پیر خرابات
شوریده لره ایلدی تقریر خرابات

دیر هر که دل سلسلهٔ زلف نگاری
واجب در انک بوینینه زنجیر خرابات

دیر اولمیه سز کم اولسز رو به تقوی
صدقیله صفا ایله اولک شیر خرابات

دیر اولمیه سز زرقا جون بلعم باعور
یکدر کا اولسز شوقله قطمیر خرابات

دیر هر که دل قتل ایده بو اژدر نفسی
مردانه گرک قوشنه شمشیر خرابات

دیر هر که اوله هشیار گلا کندویه بردم
مستوجب اولور اتمکه تعذیر خرابات

آخر ددی شاهدی سن سنکی محوایت
گر استرسک کم اوله سن میر خرابات

شو کم فنا و فراغت در اکا حلّت و تاج
فقیر فاخر اولوب اولدی سنر لا یحتاج

شو کم رموز خراباتی اکا کشف ایده حق
ندر نعالی ملامت تیر اکه منهاج

سنجل دلی گر زاهد ایتسه زهد له ژنگ
اکا جلا یه شراب مروّق اوله علاج

رجاله مقصد اقصی و مطلب اعلی
شراب بزم ازل شاهد شب معراج

دل اولسه وسعتله شاهدی سما کبی صاف
اکا جمال الهی سراج اوله وهاج

قچنکه وقت صباح اوله فالق الاصباح
جهانی اتمکیچون روشن اویرر مصباح

قچنکه گیجه اوله خلقه گوندرر اویخو
کدر خیاله بو جانلر تهی قلور اشباح

صباح اولنجه او قرجانلری بدنلرینه
صباح اولدی حشر گلر بدنلره ارواح

خلایقی اویرب هر برن برایشه چکر
فساد ایدر کمنه آرزو کیمنه صلاح

کیمنی اهل صلاحکن ایدر اهل فساد
فساد ایچنده ایکن کیمنی ایدر اصلاح

عجب دررر بو که زندان ایچنده جان محبوس
خلاصه ایلمز اقدام الندهدر مفتاح

کلید الندهو ولی کم فتح باب ایده مز
مگر که ایده هدایت مفتّح الافتاح

گلمدی ایله تضرع دعایه مشغول اول
هدایت استه خدادن بزیجی ایت الحاح

که روزکار مخالفده روی دریاده
تضرع ایلیوبن حقه یلورر ملاح

گوررمسن که دوکوب خرمنی تناسی ایدجک
سورمغه یلجون نیجه یلورر فلاح

پس اول رحیمه نیاز ایله شاهدی یلور
هدایت ایلیه سن کره طریق فلاح

نگارسز شها جهان دوزخ
عاشقه یارسز جهان دوزخ

نار هجران در عذاب الیم
اولمیه صحبتز جنان دوزخ

آتش هجر جان ایدر احراق
حرق ایدر پوست استخوان دوزخ

اولدی مثوای مؤمنان جنت
اولدی ماوای کافران دوزخ

آرزو شاهدی یه وصل حبیب
نه بهشت آرزو نه آن دوزخ

من نبی کرامم و ابدال مجرد
چو بنده اسرارم و احوال محمد

مولای معلا بکه هادی درو وافی
شمس الحق تبریز بکا معبد و مقصد

من کوچک آن پیرم و آن میر جوانبخت
کو جمله جهانرا شده است یاور سند

جدش که جلال آن شه ذو الفضل خلیل است
با جد ولایت شده است شاه ممجد

مست می عشق ایتدی بنی اول پیر خرابات
در سلسله عشق مرا کرد مقید

صوندی بکا اول ساقی حق جام الهی
میدادم ابد عیشی مابد و مخلد

ای شاهدی شکر ایت که شدی بنده عشقش
زنجیر جنون را چو بهر دون نه بندد

گرچه هر لذتلو دن شکر لذیذ
یا که شکر دن لب دلبر لذیذ

آرزو یا که زلال لعل یار
گرچه کم دیرلرا ولور کوثر لذیذ

تلخ در اغیار الندن یا که قند
یار الندن سینه خنجر لذیذ

اول صنم گر قدح اولا گر مدح اولا
اول شکر بیدن نه کم سویلر لذیذ

زهر در لذات عالم شاهدی
اولور انده تلخ بونده هر لذیذ

وفادر عاشقه جور و جفا اینه گوزللر
جفادن حظ ایدر عاشق بلاکش در گوزللر

اچلسه تازه کللر مدح اوقور تازه بلبللر
ایدرلر نازنینلر ناز و شاعرلر غزللر

کل رخساره الدنمه قوز برکون غبار خط
بقاسی یوقدر عمرک کلر آخر اجللر

کنهکار ایلسه توبه قبول ایلر کناهن حق
ولی هرگز قبول اولمز ریا ایله عمللر

براغب شاهدی هدی فوزه کوی خراباته
اشیدنی عاشقلر ایو ورش محللر

یکجه لرده عاشق دیدار اولن بیدار اولور
کاری دایم عاشقک افغان و آه و زار اولور

دیدی احمد جیفه در دنیا اکا طالب کلاب
طالب الله اولن بو جیفه دن بیزار اولور

دنیه چون مردار در هرکز پرهیز ایلمز
لاجرم آلایش مردار له مردار اولور

اختیار ایدن بو فانی دنیده فقر و فنا
بختیار اولوب بقا ملکنده برخوردار اولور

شاهدی دل خانه سی عشقیله گر ویران اوله
آنی معمور ایتمکه معشوق اکا معمار اولور

آه کم اولمز جهانده هیچ بی اغیار یار
خود قچن اولور چو اولدی یار کل اغیار خار

نیجه صرو سن کوکل یارک رخ زیباسنه
زلف دلبر کبی غمدن ایچ بلمنجه تار و مار

نام و ننکی بیلمسو عشق اهلنه غیر تمدر
راه عشق ایچره اکا همراه اولا ناموس و عار

یار صید ایتمک دلرسک سن رقیبی برک طوت
قومه الدن چونکه سکسنز اولمز اول آهو شکار

شاهدی اسرار عشقی استر اسرار ایلیه
لیک اشک سرخ و زردی رخ ایلر آشکار

آتش رخسارنه یارک کوکل پروانه در
حلقه زنجیر زلفنده عجب دیوانه در

مسکنی صوفیلرک مسجد در یا خانقاه
عاشقلرک آرامکاهی کوشه میخانه در

گرچه تقوی و صلاحیله کوکل معمور اولور
معرفت اسرار عشق و نکته توحید در

کنج عشقک مخزنی لکن دل ویرانه در
عزا بچون تحصیل اولن فضل و هنر افسانه در

چون نوبهار دولت [illegible]
[illegible] بی زوال [illegible]
ساقی [illegible]
پیر ضعیف اولندا [illegible]
[illegible] سینه جان ویران
[illegible]
عاشقلرک [illegible]
[illegible]
دوشمن بکا [illegible]
بن زلفنک فنکز [illegible]

شاهدی زهد و صلاحی گرچه ایدندی شعار
عاشق شوریده در اشعاری هب رندانه در

زاهد بی معرفت عاشقی کافر صنر / گندوی شیطان کبی مقبل و بر صنر
عاشقه تلقین ایدر زهد و ورع بو کرکان / شیر شهیر شهی گندوکبی حوصنر
عاشق دیوانه ینمغلی چور قودر / گندویه عز و شرف انده معزر صنر
گوشه میخانه اولدی باده چور عاشق / صوفی خلوت نشین مس گبی بن زر

زاهدی کور شاهدی زرق و ریا کسوتن
دیوا که افسار ایدر اول انی افسر صنر

چاک ایدب عاشق شوریده لر ای پیقلر / دوشبن طغلره آواره گزر یقلر
عاشق صادق که ارغزالی چون دامنکه / حیف در کم سنی هر جاهل و نادان پیقلر
دربار بو رقیب سکی ردا تمشکن / نه روا در که بینه قاپولرینه پیقلر
سنی عشاق قلعشرتده اگر کورسه حسود / قرنی درد چیدیله اغریه یاخود یقلر

شاهدی فضل و هنر ضلیع اولورسه ایدجک
یکرک اولدر که تازه لر مسکی وعودی یقلر

ارباب جستون شعرنی مستانه دسونلر / دیوانه لره دفتر دیوانه دسونلر
شیطان دیدلر زاهد خود بینه کو خدی / دسون انا خیری سکه دیوانه دسونلر
خلق ایچره بزه روبه تقوی دمسونلر / جهد ایلیلم کم سک میخانه دسونلر
عشاقی گدازان ایدوبن آتش توحید / کرم اولوب انالحق دلربایه دسونلر
بلمز بو رموزی خرد و عاقل و دانا / بو نکته لری واله و حیرانه دسونلر

دوامی قیدده شیخی
ورقه ده

فال حروف هجی

بر عجب اظهار صنعت ایتدم ای صاحب علل / که انی کورنلر کورهدی ایرمزاکا وهم و خیال
ایله ترتیب ایلادم بیکرمی طوقوز حرف کیم / قنقی سن کوکلنده طوتسک بیلورم بی مکر و آل
همزه و تشدید اولورسه داخی اولدی بیلورز / تجربه قلکور اینمازسیک که نیجه اوله حال

جواب ثانی

2 1

عرض حال ایتدم جوابن کورمش و قلمش علل / خلقی صافی حسن کامل مند قزدایم کورل
ظاهر اتسه امت احمد صلاح و عز رهم / جنت اتارینا طلب عی ایلیو صنور بنزلا ملل

16
صوفی وش فارغ دل اول ای طالب الله کل
قنقی حرفی نیت اتمش سن بله یز بی جدل

ض ۱ خ ۲ ق ۳ ط ۴ ع ۵ ذ ۶ ح ۷ ث ۸ ج ۹ ن ۱۰ ز ۱۱ لا ۱۲ ت ۱۳ س ۱۴ م ۱۵ غ ۱۶ ش ۱۷ ف ۱۸ ك ۱۹

ع ۲۰ و ۲۱ ه ۲۲ ج ۲۳ د ۲۴ ظ ۲۵ ب ۲۶ ي ۲۷ ل ۲۸ س ۲۹ ر ۳۰ ض ۳۱

[illegible]

آب حیات آمد سخن کاید ز علم من لدن جان را از و خالی مکن تا بر دهد اعمالها
بر اهل معنی شد سخن اجمالها تفصیلها بر اهل صورت شد سخن تفصیلها اجمالها

گر شعرها گفتند پر پر به بود دریا ز در
کز ذوق شعر آخر شتر خوش می‌کشد تر حالها

هر نفس آواز عشق میرسد از چپ و راست ما بفلک می‌رویم عزم تماشا که راست
ما به فلک بوده‌ایم یار ملک بوده‌ایم باز همانجا رویم جمله که آن شهر ماست
خود ز فلک برتریم وز ملک افزون‌تریم زین دو چرا نگذریم منزل ما کبریاست
گوهر پاک از کجا عالم خاک از کجا بر چه فرود آمدیت بار کنید این چه جاست
بخت جوان یار ما دادن جان کار ما قافله سالار ما فخر جهان مصطفاست
از مه او مه شکافت دیدن او برنتافت ماه چنان بخت یافت او که کمینه گداست
بوی خوش این نسیم از شکن زلف اوست شعشعهٔ این خیال زان رخ چون والضحاست
در دل ما درنگر هر دم شق قمر کز نظر آن نظر چشم تو آن سو چراست
خلق چو مرغابیان زاده ز دریای جان کی کند اینجا مقام مرغ کز آن بحر خاست
بلکه بدریا دریم جمله درو حاضریم ورنه ز دریای دل موج پیاپی چراست
آمد موج الست کشتی قالب ببست باز چو کشتی شکست نوبت وصل لقاست
نوبت وصل و لقاست نوبت حشر و بقاست نوبت لطف و عطاست بحر صفا در صفاست
درج عطا شد پدید غرش دریا رسید صبح سعادت دمید صبح چو نور خداست

صورت و تصویر کیست این شه و این میر کیست … این خرد پیر کیست این همه روپوش‌هاست
چاره ره و پوشش‌ها هست چنین جوش‌ها … چشمه این نوش‌ها در سر و چشم شماست
در سر خود پیچ لیک هست شما را دو سر … این سر خاک از زمین و آن سر پاک از سماست
ای بس سرهای پاک ریخته در پای خاک … تا تو بدانی که سر زان سر دیگر بپاست
آن سر اصل نهان وین سر فرعی بیان … دان که پس این جهان عالم بی‌منتهاست
مشک ببند ای سقا می‌نبرد خنب‌ها … کوزه ادراک‌ها تنگ از این تنگناست

از سوی تبریز تافت شمس حق و گفتمش
نور تو هم متصل با همه و هم جداست

بشنو خبر صادقی از گفته پیغمبر … اندر صفت مؤمن المؤمن کالمزهر
جاء الملک الاکبر ما احسن ذا المنظر … حتی ملأ الدنیا بالعبهر و العنبر
چون بربط شد مؤمن در ناله و در زاری … بربط زکی نالد بی‌زخمه زخم آور
جاء الفرج الاعظم جاء الفرج الاکبر … جاء الکرم الادوم جاء القمر الاقمر
خو کرد دل بربط نشکید از آن زخمه … اندر قدم مطرب می‌مالد رو و سر
الدولة عیشیه و القهوة عرشیه … و المجلس منثور باللوز مع السکر
اینک غزل دیگر الخمس مع الخمسین … زان پیش که بر خوانم شانئک الابتر
الرب هو الساقی و العیش به یا شیخ … و السعد هو الراقی یا خایف لا تحذر
الروح فدی سکر من تهوی تنا الاکبر … و الزینت الدنیا بالاحمر و الاخضر

ساربانا اشتران بین سر به سر قطار مست … میر مست و خواجه مست و یار مست اغیار مست
باغبانا رعد مطرب ابر ساقی گشت و شد … باغ مست و راغ مست و غنچه مست و خار مست
آسمانا چند گردی گردش عنصر ببین … آب مست و باد مست و خاک مست و نار مست
حال صورت این چنین و حال معنی خود مپرس … روح مست و عقل مست و وهم مست اسرار مست
رو تو جباری رها کن خاک شو تا بنگری … ذره ذره خاک را از خالق جبار مست
تا نگویی در زمستان باغ را مستی نماند … مدتی پنهان شدست از دیده مکار مست
بیخ‌های آن درختان می نهانی می‌خورند … روزکی دو صبر می‌کن تا شود بیدار مست
گر ترا کوفی رسد از رفتن مستان مرنج … با چنان ساقی و مطرب کی رود هموار مست
ساقیا باده یگانه کن چند باشد عربده … دوستان ز اقرار مست و دشمنان ز انکار مست
باده را افزون بده تا برگشاید این گره … باده تا در سر نیفتد کی دهد دستار مست
بخل ساقی باشد آنجا یا فساد باده‌ها … هر دو ناهموار بینی چو فتاد و در هوار مست
روی‌های زرد بین و باده گلگون بده … زانکه از این گلگون ندارد بر رخ و رخسار مست
باده داری خدایی بس سبک خوار و لطیف … زان اگر خواهد بنوشد خنبه صد خروار مست

شمس تبریزی به دورت هیچ کس هشیار نیست
کافر و مؤمن خراب و زاهد و خمار مست

عاشقانه اگرچه در باطن جهانی دیگرست … عشق آن دلدار ما را ذوق جانی دیگرست

سینه‌ها روشن شدند بس عیب‌ها دانند لیک / سینهٔ عشاق او را غیب دانی دیگرست
بس زبان حکمت اندر شوق آتش گوش شد / زانک مر اسرار او را ترجمانی دیگرست
یک زمین نقره بین از لطف او در عین جان / تا بدانی کان مهر را آسمانی دیگرست
عقل و عشق و معرفت شد نردبان بام حق / لیک حق را در حقیقت نردبانی دیگرست
شب روان از شاه عقل و پاسبان آگه شوند / لیک آن جان را از آن سو پاسبانی دیگرست
دلبران راه معنی بر دلی حیران بدند / وحیشان آمد که دلبر را دلستانی دیگرست
ای زبان‌ها برگشاده بر دل بربوده / لب فرو بندید کو را همزبانی دیگرست

شمس تبریزی چو شمع و شمع‌ها پروانه‌اش
زانک اندر عین دل او را عیانی دیگرست

روزی تو مرا بینی میخانه در افتاده / دستار گرو کرده بیزار ز سجاده
من مست و حریفم مست زلف خوش او در دست / احسنت زهی شاهد شاباش زهی باده
لب نیز شده مستک کم کرده ره بوسه / هین مستک و لب مستک وان بوسه قواده
این دلبر پر فتنه با جمله دستانها / خوش خفته و جمله شب این عشرت آماده
این صورتها جمله از بهر تو او باشد / وآن روح قدس پاکست از صورتها ساده

شمس الحق تبریزی شرحست مر اینها را
آن خسرو در خانهٔ شاهنشه زاده

آن یار غریب من آمد بسوی خانه / امروز تماشا کن اشکال غریبانه

یاران وفا را بین اخوان صفا را بین / در رقص که باز آمد آن گنج بویرانه
ای چشم چنین می‌بین وی گوش سخن می‌چین / بگشا ای لب نوشین ای یار خوش افسانه
امروز می باقی بی صرفه ده ای ساقی / از هجر چه کم گردد زین یک دو سه پیمانه
پیمانه و پیمانه در باده دوی نبود / خواهی که یکی گردد بشکن تو دو پیمانه
من باز شکارم جان در بند مدارم جان / زین بیش نمی‌باشم چون جغد بویرانه
قانع نشوم با تو صبر از دل من کم شد / رو باد دگر می‌گو من نشنوم افسانه
من دانهٔ افلاکم بچخند درین خاکم / چون عدل بهار آمد سرسبز شود دانه
تو آفت مرغانی زان دانه که می‌دانی / یک مشت برافشانی زانبار پر از دانه
ای داده مرا رونق صد چون فلک ازرق / ای دوست بگو مطلق این هست چنین یا نه
بار دگر ای جان تو زنجیر بجنبان تو / وز دور تماشا کن در مردم دیوانه
خود گلشن بخت است این یارب چه درخت است این / صد بلبل مست اینجا سر خطه کند لانه
جان گوش کشان آید دل سوی خوشان آید / زیرا که بهار آمد شد آن دی بیگانه

حیلت رها کن عاشقان دیوانه شو دیوانه شو / وندر دل آتش درآ پروانه شو پروانه شو
هم خویش را بیگانه کن هم خانه را ویرانه کن / وانگه بیا با عاشقان همخانه شو همخانه شو
رو سینه را چون سینه‌ها هفت آب شو از کینه‌ها / وانگه شراب عشق را پیمانه شو پیمانه شو
باید که جمله جان شوی تا لایق جانان شوی / گر سوی مستان می‌روی مستانه شو مستانه شو

آن گوشوار شاهدان هم صحبت عارض شده / آن گوش و عارض بایدت دردانه شو دردانه شو
چون جان تو شد در هوا ز افسانهٔ شیرین ما / فانی شو و چون عاشقان افسانه شو افسانه شو
تو لیلة القبری برو تا لیلة القدری شوی / چون قدر مر ارواح را کاشانه شو کاشانه شو
اندیشه‌ات جایی رود وانگه ترا آنجا کشد / ز اندیشه بگذر چون قضا پیشانه شو پیشانه شو
قفلی بود میل و هوا بنهاده بر دلهای ما / مفتاح شو مفتاح را دندانه شو دندانه شو
بنواخت نور مصطفی آن استن حنانه را / کمتر ز چوبی نیستی حنانه شو حنانه شو
گوید سلیمان مر ترا بشنو لسان الطیر را / دامی و مرغ از تو رمد رو لانه شو رو لانه شو
گر چهره بنماید صنم پر شو ازو چون آینه / ور زلف بگشاید صنم رو شانه شو رو شانه شو
تا کی دو شاخه چون رخی تا کی چو بیدق کم یکی / تا کی چو فرزین کژ روی فرزانه شو فرزانه شو
شکرانه دادی عشق را از تحفه‌ها و مالها / هل مال را خود را بده شکرانه شو شکرانه شو
یک مدتی ارکان بدی یک مدتی حیوان بدی / یک مدتی چون جان شدی جانانه شو جانانه شو

ای ناطقه بر بام و در تا کی روی در خانه پر
نطق زبان را ترک کن بی‌چانه شو بی‌چانه شو

ای نوش کرده نیش را بی‌خویش کن با خویش را / با خویش کن بی‌خویش را چیزی بده درویش را
تشریف ده عشاق را پر نور کن آفاق را / بر زهر زن تریاق را چیزی بده درویش را
با روی همچون ماه خود با لطف مسکین خواه خود / ما را تو کن همراه خود چیزی بده درویش را
چون جلوهٔ مه می‌کنی وز عشق آگه می‌کنی / با ما چه همره می‌کنی چیزی بده درویش را

تلخ از تو شیرین می‌شود کفر از تو چون دین می‌شود / خار از تو نسرین می‌شود چیزی بده درویش را
جان من و جانان من کفر من و ایمان من / سلطان سلطانان من چیزی بده درویش را
ای تن‌پرست بوالحزن در تن مپیچ و جان مکن / منگر بتن بنگر بمن چیزی بده درویش را
امروز ای شمع آن کنم بر نور تو جولان کنم / بر عشق جان افشان کنم چیزی بده درویش را
امروز گویم چون کنم یکباره دل را خون کنم / وین کار را یکسون کنم چیزی بده درویش را
تو عیب ما را کیستی تو مار یا ماهیستی / خود را بگو تو چیستی چیزی بده درویش را

جان را درافکن در عدم زیرا نشاید ای صنم
تو محتشم او محتشم چیزی بده درویش را

دیدم سحر آن شاه را بر شاه راه هل اتی / در خواب غفلت بی‌خبر زو بوالعلا و بوالعلا
زان می که در سر داشتم من ساغری برداشتم / در پیش او می‌داشتم گفتم که ای شاه الصلا
گفتا که چیست این ای فلان گفتم که خون عاشقان / جوشیده و صافی چو جان بر آتش عشق و ولا
گفتا چو تو نوشیده‌ای در دیگ جان جوشیده‌ای / از جان و دل نوشش کنم ای باغ اسرار خدا
آن دلبر سرمست من بستد قدح از دست من / اندر کشید آن را چو جان کان بود جان را جانفزا

از جان گذشته صد درج هم در طرب هم در فرج
می‌کرد اشارت آسمان کای چشم بد دور از شما

مهمان شاهم هر شبی بر خوان احسان و وفا / مهمان صاحب دولتم که دولتش پاینده با
بر خوان شیران یک شبی بوزینه‌ای همراه شد / استیزه رو گر نیستی او از کجا شیر از کجا

بنگر که از شمشیر شه در قهرمان خون می‌چکد — آخر چه گستاخیست این والله خطا والله خطا

گر طفل شیری پنجه زد بر روی مادر ناگهان — تو دشمن خود نیستی بر روی منه تو پنجه را

آنکو ز شیران شیر خورد او شیر باشد نیست مرد — بسیار نقش آدمی دیدم که بود آن اژدها

نوح ار چه مردم وار بد طوفان مردم خوار بد — گر هست آتش ذره آن ذره دارد شعله‌ها

شمشیرم و خونریز من هم نرمم و هم تیز من

همچون جهان فانیم ظاهر خوش و باطن فنا

امروز خندانیم و خوش کان بخت خندان می‌رسد — سلطان سلطانان ما از سوی میدان می‌رسد

امروز توبه بشکنم پرهیز را برهم زنم — کان یوسف خوبان من از شهر کنعان می‌رسد

مست و خرامان می‌روم پوشیده چون جان می‌روم — پرسان و جویان می‌روم آن سو که سلطان می‌رسد

اقبال‌ها بادان شده دستار دل ویران شده — افتاده شده حیران شده کز بزم مستان می‌رسد

فرمان مکن ای پسر با ما وفا کن ای پسر — نیه رها کن ای پسر کامروز فرمان می‌رسد

پرنور شو چون آسمان سرسبز شو چون بوستان — شو آشنا چون ماهیان کان بحر عمان می‌رسد

هان ای پسر هان ای پسر خود را ببین و درنگر — زیرا ز بوی زعفران گوینده خندان می‌رسد

باز آمدی کی من زنم تا خانها ویران کنی — زیرا که در ویرانها خورشید رخشان می‌رسد

ای خانه را گشته گرو تو سایه پروردی برو — گر آفتاب آن سنگ را لعل بدخشان می‌رسد

که خونها و خون‌خواره‌ای که خستگان را چاره‌ای — خاصه که این بیچاره را کز سوی ایشان می‌رسد

امروز مستان را بجو هیچم مبین هیچم مگو — زیرا ز مستیهای او حرفم پریشان می‌رسد

ای عاشقان ای عاشقان من خاک را گوهر کنم — وی مطربان ای مطربان دف شما پر زر کنم

ای تشنگان ای تشنگان امروز سقایی کنم — وین خاکدان خشک را جنت کنم کوثر کنم

ای بی‌کسان ای بی‌کسان جاء الفرج جاء الفرج — هر خسته غم دیده را سلطان کنم سنجر کنم

ای کیمیا ای کیمیا در من نگر زیرا که من — صد دیر را مسجد کنم صد دار را منبر کنم

ای کافران ای کافران قفل شما را وا کنم — زیرا که مطلق حاکمم مؤمن کنم کافر کنم

ای بوالعلا ای بوالعلا مومی تواند کرد ما — خنجر شوی ساغر کنم ساغر شوی خنجر کنم

تو نطفه بودی خون شدی وانگه چنین موزون شدی — سوی من آ ای آدمی کز خود ترا با فر کنم

من غصه را شادی کنم گمراه را هادی کنم — من گرگ را یوسف کنم من زهر را شکر کنم

ای سرد هان ای سرد هان بگشاده‌ام زان سرد هان — تا هر دهان خشک را جفت لب ساغر کنم

ای گلستان ای گلستان از گلستانم گلستان — آن دم که ریحانهات را من جفت نیلوفر کنم

ای آسمان ای آسمان حیران تر از نرگس شوی — چون خاک را عنبر کنم چون خار را عبهر کنم

ای عقل کل ای عقل کل تو هر چه گفتی صادقی

حاکم تویی حاکم تویی من گفت و گو کمتر کنم

هان ای طبیب عاشقان دستی فرو کش بر سرم — تا بخت و تخت و رخت خود بر عرش و کرسی بر برم

بر گردن و بر دست من بربند آن زنجیر را — افسون مخوان ز افسون تو هر روز دیوانه‌ترم

خواهم که بدهم گنج زر تا آن گواه دل بود — گرچه گواهی می‌دهد رخساره همچون زرم

ور تو گویا مانی مراد و می کنی ای پر جفا   ای قاضی شیرین قضا باری فرو خوان محضرم
با لطف و دلداری تو یارب چه می لرزد دلم   در شوق خاک پای تو یارب چه می گردد سرم
بنشینم نشین بنشینم نشان ای جان جان جان جان   پر کن دلم گر کشتنیم بنشینم ببر گر لنگرم
که در طواف آتشم که در شکاف آتشم   با دامن دل سرخ رو از دمگه آهنگرم
هر روز نو جایی دهد تسکین و آرامی دهد   هر روز پیغامی دهد این عشق چون پیغامبرم
در سایه‌ات تا آمدم چون آفتابم بر فلک   تا عشق را بنده شدم خاقانم و سلطان سنجرم

ای عشق آخر چند من وصف تو گویم بی دهن
که بلبلم که گلبنم که خضرم و که اخضرم

ساقیا گر کم شد مست دستار ما بستان گرو   چون می زر داد تو بود شاید نهادن جان گرو
بس اکنون و بس کند کز شور میرهای خدا   گر دست اندر شهرها دکان و خان و مان گرو
آن شاه فرد احد یک جرعه در بت نهد   در عشق آن شکل سیه کافر کند ایمان گرو
بوبکر سر کرده گرو و عمر پسر کرده گرو   عثمان جگر کرده گرو و آن بو هریره انبان گرو
پس چه عجب آید ترا چون پادشاهان این کنند   کز آنکه درویشی کند از بهر می خلقان گرو
من هست آن میخانه‌ام در دام آن دردانه‌ام   در هیچ دامی پر خود ننهاده چون مرغان گرو
بهر چه لرزی بر گرو در کار او کو جان برو   جان بخش گر وای کاشکی کشتی دو صد چندان گرو

خامش رها کن بلبلا در گلشن آیی و در نگر
بلبل نهاده پا و سر پیش گل خندان گرو

باز آفتاب دولت بر آسمان بر آمد   بازار زوی جانها از راه جان در آمد
باز از رضای رضوان درهای خلد وا شد   هر روح تا بگردن در حوض کوثر آمد
باز آن شهی در آمد کو قبلهٔ شهانست   باز آن مهی بر آمد کز ماه برتر آمد
سرگشتگان سودا جمله سوار گشتند   کان شاه یکسواره در قلب لشکر آمد
اجزای خاک تیره حیران شدند و خیره   از لامکان شنیده خیزید محشر آمد
آمد ندای بیچون نی از درون نه بیرون   نی چپ نه راست نی پس نی از برابر آمد
گویی که آن چه سویست آنسو که جست و جو نیست   گویی کجا کنم رو آنسو که این سر آمد
آنسو که میوه‌ها را این پختگی رسیده ست   آنسو که سنگها را اوصاف گوهر آمد
آنسو که خشک ماهی شد پیش خضر زنده   آنسو که دست موسی چون ماه انور آمد
این سوز در دل ما چون شمع روشن آمد   وین حکم بر سر ما چون تاج مفخر آمد
دستور نیست جان را تا گوید این بیان را   ورنه ز کفر رستی هر جا که کافر آمد
کافر بوقت سختی رو آورد بدان سو   این سو چو درد بیند آنسوش باور آمد
باور بباش تا در آنسوت ره نماید   آنسو که بیند آنکس کز درد مضطر آمد

آن پادشاه اعظم در بسته بود محکم
پوشید دلق آدم امروز بر در آمد

فی دیده هر ولی را دیدار می نماید   نی هر خسیس را شه رخسار می نماید
الا حقیر ما را الا خسیس ما را   گر خار می نماند گلزار می نماید

دو دو سیاه مار را در نور می کشاند — زهد قدیم مارا خار می نماید

هرگز غلام خود را انغز دو شد و نخشد — تا چیست اینکه او را بازار می نماید

شیریست پور آدم صندوق عالم اندر — صندوق در شد شد او بیجای می نماید

روزی که او بغرد صندوق را بدرد — کاری نماید اکنون نه کار می نماید

صدیق با محمد بر هفت آسمانست — هرچند کو بظاهر در غار می نماید

یکیست عشق لیکن هر صورتی نماید — وین احولان خس را دو چار می نماید

شمس الحق که نورش بر آینه ست تابان — وز چشمش این و آن را دیوار می نماید

هر طبله که شاید زان قند بیکرانست

کانرا بنوع دیگر عطار می نماید

من پاک باز عشقم تخم غرض نکارم — پشت و پناه فقرم پشت طمع نخارم

زین بند خلق باشم نه از کسی تراشم — مرغ گشاده پایم برگ قفص ندارم

من ابر ابدارم چرخ گهر نثارم — بر تشنگان کاکم آب حیات بارم

موسی بدید آتش آن نور بود و خوش — من نیز نورم ای جان گرچه ز دور نارم

شاخ درخت گردان اصل درخت ساکن — گرچه که بیقرارم در روح بر قرارم

من بو العجب جهانم در مشت گل نهانم — در هر شبی چو روزم در هر خزان بهارم

با مرغ شب نشینم من با مرغ روز روزم — اما چو با خدایم از هر دو بر کنارم

آن لحظه با خود آیم کز محو بیخود آیم — شش دانگ آنگهم که بیرون ز پنج و چارم

جان بشر بنا حق دعویش اختیارست — بی اختیار اگر دو در فقر اختیارم

آن عقل پر هنر را با دیست در سر او — آن باد او نماند چون باده در آرم

آمد ز نای دولت بار دگر نوایی — ارواست خوان دوری رسد صلایی

ای جان بزن تو دستی وی تن بکوب پایی — تا بان شدست کانه خندان شده نهانی

بر بوی نوبهاری بر روی سبزه زاری — در عشق خوش عذاری ما مست های هایی

او بحر ما سحابه او گنج ما خرابه — در نور آفتابه ما همچو ذره هایی

شوریده ام معافم بگذار تا بلافم

مه را فروشکافم با نور مصطفایی

امروز بحمد الله از دی بترست این دل — امروز درین سودا از یک دگرست این دل

در زیر درخت گل دی باده همی خورد او — او خوردن آن باده زیر و زبرست این دل

از بس که ز عشقت نالید درین پرده — از ذوق ز عشقت همچون شکرست این دل

بند کمرت گشتم ای شهره قبای من — با بسته نگرد تو همچون کمرست این دل

از پرورش آبت ای بحر حلاوتها — همچون صدفست این تن همچون گهرست این دل

شمس الحق تبریزی تابنده چو خورشیدست — وز تابش خورشیدش همچون سحرست این دل

چون خانهٔ هر مومن از عشق تو ویران شد

هر لحظه درین شورش بر بام و درست این دل

من دلق گرو کرده عریان خراباتم / خورده همه رخت خود مهمان خراباتم

ای مطرب زیبا رو دستی بزن و برگو / تو آن مناجاتی من آن خراباتم

خواهی که مرا بینی ای بسته نقش تن / جان را نتوان دیدن من جان خراباتم

نه مرد دل شکم نه در دل شکم دارم / زین مائده بیزارم بر خوان خراباتم

من همدم سلطانم حقا که سلیمانم / کلی همه ایمانم ایمان خراباتم

با عشق درین پستی کردم طرب و مستی / گفتم چه کسی گفتا سلطان خراباتم

هر جا که همی باشم هم کاسه او باشم / هر گوشه که می گردم گردان خراباتم

گویی بنما معنی برهان چنین دعوی / روشنتر ازین برهان برهان خراباتم

گر رفت زر و سیمم بل سینه سیمینم / در رهن سر و سامانم سامان خراباتم

ای ساقی جان جان خوش شمع دل ویرانه / ویران دلم بنگر ویران خراباتم

گویند که ترا شیطان افکند درین ویرانه / خود نه و ملک دارد شیطان خراباتم

هر گه که خمش باشم من خم خراباتم
هر گه که سخن گویم دربان خراباتم

چون عزم سفر کردی ای لطف امان الله / پیروز تو وا گردی ای لطف امان الله

ای شاه دکن دلها اندر همه منزلها / در حسن و وفا فردی ای لطف امان الله

هم رایت احسان را هم رایت ایمان را / تا خوش بر آوردی ای لطف امان الله

تو بیش کنی کم را از دل ببری غم را / از رنج ببری زردی ای لطف امان الله

از آتش رخسارت وز لعل شکر بارت / در روی نبود دلسردی ای لطف امان الله

آگاه تویی در ره احسنت زهی سرده / هم وادی و هم خوردی ای لطف امان الله

در عشق خداوندی شمس الحق تبریزی
چون عشق جوانمردی ای لطف امان الله

ای غایت ازین محضر از ماست سلام الله / وی از همه حاضرتر از ماست سلام الله

ای صورت روحانی وی رحمت ربانی / بر مؤمن و بر کافر از ماست سلام الله

چون ماه آیی و انگاه ز بام آیی / ای ماه ترا چاکر از ماست سلام الله

ای غایب بس حاضر بر حال همه ناظر / وی بحر پر از گوهر از ماست سلام الله

ای نامده نقصان وی روح ز تو نقصان / وی مستی تو در سر از ماست سلام الله

ای جوشش می از تو وی شکر نی از تو / وز مهر و تویی خوشتر از ماست سلام الله

شمس الحق تبریزی در لطف امینه‌ای
هم مشک و هم عنبر از ماست سلام الله

امروز منم احمد با احمد یارینه / امروز منم سیمرغ نه مرغک پرچینه

شاهی که همه شاهان خربنده آن شاهند / امروز من آن شاهم نه شاه پریرینه

از شربت اللهی وز شرب انا الحق / هر یک بقدح خوردند من باخم و قنینه

من قبله جانهاام من کعبه دلهاام / من مسجد آن عرشم نه مسجد آدینه

من آینه صافم نه آینه تیره / من سینه سیناام نه سینه پر کینه

من مست ابد باشم نی مست ز باغ و رز   من لقمهٔ جان نوشم نی لقمهٔ ترحینه
گر باز جهان اوجی گو بال و پر شاهی   ور خرس نه‌ای چونی با صورت بوزینه

ای آنکه چو زر گشتی از حسرت سیمین بر
زر عاشق رنگ من تو عاشق زرینه

همرنگ جماعت شو تا لذت جان بینی   در کوی خرابات آ تا دردکشان بینی
درکش قدح سودا هل تا بشوی رسوا   بربند دو چشم سر تا چشم نهان بینی
بگشای دو دست خود گر میل کنارستت   بشکن بت خاکی را تا روی بتان بینی
از بهر عجوزی را تا چند کشی کابین   ور بهر سه نان تا کی شمشیر و سنان بینی
نک ساقی بی چون را در مجلس او دوری   در دور در آ بنشین تا کی دوران بینی
اینجاست زبس نیکو جان داده و صد بستان   گر گام و نکو کن تا مهر فشان بینی
شب یار همی گردد خوش خواب مخور امشب   بربند دهان از خور تا طعم دهان بینی
گویی که فلانی را ببرید ز من دشمن   رو ترک فلانی گو تا بیست فلان بینی
اندیشه مکن الا از خالق اندیشه   اندیشهٔ جانان به کاندیشهٔ نان بینی
با وسعت ارض الله بر حبس چه چفسیدی   زاندیشه گره کم زن تا شرح جنان بینی

خامش کن ازین گفتن تا گفت بری بارب
از جان و جهان بگذر تا جان و جهان بینی

مرا عقیق تو باید شکر چه سود کند   مرا جمال تو باید قمر چه سود کند

مرا لقای تو باید خزینه را چه کنم   مرا میان تو باید کمر چه سود کند
چو چشم مست تو نبود شراب را چه طرب   چو همرهم تو نباشی سفر چه سود کند
لقای تو نباشد بقای عمر چه سود   پناه تو چو نباشد سپر چه سود کند
چو بوستان تو نباشی مرا بصر چه کار   چو رفت سایهٔ سلطان حشر چه سود کند
چو آفتاب تو نبود ز آفتاب چه نور   چو منظرم تو نباشی نظر چه سود کند
شبم چو روز قیامت دراز گشت ولی   دلم سحور تو خواهد سحر چه سود کند
شبی که ماه نباشد ستارگان چه زنند   چو مرغ را نبود سر دو پر چه سود کند
چو زور و زهره نباشد سلاح و اسب چه سود   چو دل دوا نتواند جگر چه سود کند
چو روح من تو نباشی ز روح و ریح چه سود   بصر توام چو نبخشی بصر چه سود کند
مرا بجز نظر تو نبود و نیست هنر   عنایتت چو نباشد هنر چه سود کند
جهان مثال درختست برگ و میوه ز تست   چو برگ و میوه نباشد شجر چه سود کند
گذر کن از بشریت فرشته باش دلا   فرشتگی چو نباشد بشر چه سود کند
خبر چو محرم او نیست بیخبر شو و مست   چو مخبرش تو نباشی خبر چه سود کند

ز شمس مفخر تبریز آنکه نور نیافت
وجود تیرهٔ او را اگر چه سود کند

هزار جان مقدس فدای روی تو باد   که در جهان چو تو خوبی کسی ندید و نزاد
هزار رحمت دیگر نثار آن عاشق   که او بدام هوای چو تو شهی افتاد

[illegible]

ز صورت تو حکایت کنند یا ز صفت　　که هر یکی ز یکی خوشترست زهی بنیاد
دلم هزار گره داشت همچو رشته سحر　　ز سحر چشم خوشت آن همه گره بگشاد
بلند بین ز تو گشتست هر دو دیده عشق　　ببین تو قوت شاگرد و حکمت استاد
نشسته ایم دل و عشق و کالبد پیشت　　یکی خراب و یکی مست و آن دگر دلشاد
بحکم تست بخنداند و بگرید یا سفی　　همه چو شاخ درختیم و عشق تو چون باد
بباد زرد شویم و بباد سبز شویم　　تراست جمله ولایت تراست جمله مراد

کلوخ و سنگ چه داند بهار جز اثری
بهار را ز چمن پرس و سنبل و شمشاد

کسی که عاشق آن رونق چمن باشد　　عجب مدار که در باد ولی چو من باشد
حدیث صبر مگویید صبر را ره نیست　　در آن دلی که بدان یار ممتحن باشد
چو عشق سلسله خویش را بجنباند　　جنون عقل فلاطون و بوالحسن باشد
بجان عشق که جان از عشق جان نبرد　　وگر درونه صد برج و صد بدن باشد
اگر چو شیر شوی عشق شیرگیر قویست　　وگر چو پیل شوی عشق گرگدن باشد
وگر بقعر چهی در روی برای گریز　　چو دلو گردن ازو بسته رسن باشد
وگر چو موی شوی موی می شکافد عشق　　وگر کباب شوی عشق بابزن باشد
امام عالم عشقست و معدلت هم ازوست　　وگر چه راهزن عقل مرد و زن باشد
خموش کن که سخن را وطن دل عشقست　　مگو غریب ورا کس چنین وطن باشد

بمن نگر که منم مونس تو اندر گور　　در آن شبی که کنی از دکان و خانه عبور
سلام من شنوی در لحد خبر شورت　　که هیچ وقت نبودی ز چشم من مستور
منم چو عقل و خرد در درون پرده تو　　بوقت لذت و شادی بوقت رنج و فتور
شب غریب چو آواز آشنا شنوی　　رهی ز ضربت مار و جهی ز وحشت مور
خمار عشق در آرد بگور تو تحفه　　شراب و شاهد و شمع و کباب و نقل و بخور
در آن زمان که چراغ خرد بگیرانم　　چه هایهوی برآرد ز مردگان قبور
ز هایهوی شود خیره خاک گورستان　　ز بانگ طبل قیامت ز طمطراق نشور
کفن دریده گرفته دو گوش خود از بیم　　دماغ و گوش چه باشد به پیش نفخه صور
بهر طرف نگری صورت مرا بینی　　اگر بخود نگری یا بسوی آن شر و شور
ز احولی بگریز و دو چشم نیکو کن　　که چشم بد بود آن روز از جمالم دور
بصورت بشرم هان و هان غلط نکنی　　که روح سخت لطیفست و عشق سخت غیور
چه جای صورت اگر خود نمد شود صد تو　　شعاع آینه جان علم زند بظهور
دهل زنید و سوی مطربان شهر تنیده　　مرا معاین ره عشق راست روز ظهور
بجای لقمه و پول ار خدای را جستی　　نشسته بر لب خندق ندیدیی در گور

بشهر ما تو چه تعاز خانه بگشادی
دهان ببسته تو تعاز باش همچون نور

بیا بیا که توی جان جان جان سماع هزار شمع منور بخاندان سماع
چو صد هزار ستاره ز تست روشن دل بیا که ماه تمامی در آسمان سماع
بیا که جان و جهان در رخ تو حیرانست بیا که بوالعجبی نیک در جهان سماع
بیا که بی تو بازار عشق نقدی نیست بیا که چون تو زری راندیدگان سماع
بیا که بر در تو نشسته‌اند مشتاقان ز بام خویش فرو کن تو نردبان سماع
بیا که رونق بازار عشق از لب تست که شاهدیست نهاده درین دکان سماع
بیار که معانی ز شمس تبریزی
که باز ماند ز عشق لبش دهان سماع

بیا بیا که ز هجرت نه عقل ماند و نه دین قرار و صبر برفتست زین دل مسکین
ز روی زرد و دل درد و سوز سینه مپرس که آن بشرح نگنجد بیا بچشم ببین
چو نان بخته ز تاب تو سرخ رو بودم چو نان ریزه کنونم ز خاک ره برچین
چو آینه ز جمالت خیال چین بودم کنون تو چهرهٔ من زرد بین و چین بر چین
مثال آب در جوی گذر روان چپ و راست فراق از چپ و از راستم گشاده کمین
بروز و شب چو زمین رو بر آسمان دارم ز روی تو که نگنجد در آسمان و زمین
سحر ز درد نوشتیم نامه پیش صبا که از برای خدا زه سوی تو بگزین
اگر سر تو بگل در بود مشوی بیا و گر بکار رسد پا بکندش منشین
بیا بیا و غلامم ده از بیا و بزو بیا جانانه و ده جانم از جهان و جنین

پیام

پیام کردم کای تو پیمبر عشاق بگو برای خدا از وی ای رسول امین
که غرق آبم و آتش ز موج دیده و دل
مرا چه چاره نوشت او که چارهٔ تو همین
زهی لوا و علم لا اله الا الله که زد بر اوج قدم لا اله الا الله
چگونه گرد بر آورد شاه موسی وار ز بحر هست و عدم لا اله الا الله
ستاده‌اند صفات صفا ز حلت او به پیش او بتقدم لا اله الا الله
یکی ستم ز وی از صد هزار عدل به است زهی خوشی ستم لا اله الا الله
ز هر طرف که نظر کردمی برو باند هزار باغ ارم لا اله الا الله
ز بحر غم بکناری عجب رهم روزی ز موج لطف و کرم لا اله الا الله
نثار واز شه من هیچ بوی جان الکمی که بینش تو بغم لا اله الا الله
چو دیده کحل نبید رفت از شه تبریز زهی دریغ و ندم لا اله الا الله
بر آید از دل و جان چون الست شنود هزار بانگ نعم لا اله الا الله
بهشت لطف بلندی خداوند شمس الدین زهی شفای سقم لا اله الا الله
دلم طواف بتبریز می کند محرم دران حریم حرم لا اله الا الله
زهی خوشی که بگوید که کیست مان برود
بگوید او که منم لا اله الا الله
ربود عقل و دلم را جمال آن عربی درون غمزهٔ مستش هزار بوالعجبی

هزار عقل و ادب داشتم من ای خواجه / کنون چو مست و خرابم صلای بی‌ادبی
مسبب سبب اینجا و رسبب بربست / تو آن ببین که سبب می‌کشد ز بی‌سببی
پریر رفتم سرمست بر سر کویش / بخشم گفت چه گم کرده‌ای چه می‌طلبی
شکسته بسته بگفتم یکی دو لفظ عرب / اتیت اطلب فی حیکم مقام ابی
جواب داد کی خفته چه می‌جویی / بپیش عقل محمد پلاس بولهبی
ز بحر خوردم سوگندها و گرم شدم / بذات پاک خدا و بجان پاک نبی
چه جای گرمی و سوگند پیش آن بینا / وکیف یصبح صقر بصولة الحدبی
روان شد اشک ز چشم من و گواهی داد / کما یسیل میاه السقاء من القربی
چه چاره دارم غماز من هم از خانه‌ست / رخم چو سکه زر آب دیده‌ام سحبی
دریغ دلبر جان را بحال میل بدی / و یا فریفته گشتی بسیدی و جلبی
و یا بحیله و مکری ز ره درافتادی / و یا که مست شدی او ز باده عنبی
دهان بگوش من آرد بگاه نومیدی / چه می‌کند سر و گوش مرا شهد لبی
غلام ساعت نومیدیم که آن ساعت / شراب وصل بتابد ز شیشه حلبی
از آن شراب پرستم که یار می‌بخش است / رخم چو شیشه می‌کرد و بود رخ ذهبی
برادرم پدرم اصل و فصل من عشق است / که خویش عشق بماند نه خویشی و نسبی

خمش که مفخر آفاق شمس تبریزی
ببست نام و نشان مرا بخویش لقبی

رسید ترکم با چهره‌های گل وردی / بگفتمش چه نشان آن بهد گفت انی وردی
بگفتمش که یکی نامه بدست صبا / بداد می عجب آور و گفت گستردی
بگفتمش که چرا بیگه آمدی ای دوست / بگفت سید و بیدی بلیده بلیدشم اردی
بگفتمش ز رخ تست شهر جان روشن / ز آفتاب در آموختی جوامردی
بگفت طرح نهد رخ رخم دو صد خور را / تو چون مرا تبع او کنی زهی سردی
بقای من چو بدید و زوال خود خورشید / گرفت در طلبم عادت جهان گردی
سجود کردم و مستغفرانه نالیدم / بدید اشک مرا در فغان و بیدردی
بگفت ق که بقا صد مخالفی گفتی / بعشق گفت من و گفتنم در آوردی
بگفتمش گل بی‌خار و صبح بی‌شامی / که بندگان را با شیر و شهد پروردی
ز لطفهای تو است آنکه سرخ می‌گویند / بعرف حلیه زر را بدان همه زردی

بگفت باش که آزار و دم مزن خامش
که زر و گفتی زر را بغش و آزردی

منم که کار ندارم بغیر بیکاری / دلم ز کار زمانه گرفت بیزاری
ز خاک تیره ندیدم بغیر تاریکی / ز پیر چرخ ندیدم بغیر مکاری
فرو گداشته‌ای شست دل درین دریا / نه ماهیی بگرفتی نه دست می‌داری
ترا چه شصت و چه هفتاد چون نخواهی تخت / گلی بدست نداری چه خار می‌خاری
کلاه کژ بنهی همچو ماه و نور تو نیست / برو برو که گرفتار ریش و دستاری

چگونه برقی آخر که کشت می سوزی   چگونه ابری آخر که سنگ می باری

چو صید دارم خودی بس چگونه صیادی   چو دزد خانهٔ خویشی چگونه عیاری

اگرچه این همه باشد ولی اگر روزی   خیال یار مرا دیدهٔ نکو یاری

بذات پاک خدایی که کارساز همه ست   چو هست کار امیر منی نکوکاری

اگر درکام پیاده دویدی از پی او   تو یک سواره نه صد سپاه سالاری

بگیر دامن عشقی که دامنش گرهست   که غیر او نماند ترا ز اغیاری

بیا و عشق شب تیره را بروز آور   چو عشق یار بود شب کجا بود تاری

تو خفته باشی و آن عشق بر سر بالین   برآورید دو کف در دعا و در زاری

اگر بگویم با تو بسوزد این عالم

بلا قناعت کردم بس است گفتاری

اگر تو یار نداری چرا طلب نکنی   وگر بیار رسیدی چرا طرب نکنی

وگر رفیق نسازد چرا تو او نشوی   وگر رباب ننالد چراش ادب نکنی

وگر حجاب شود مر ترا ابوجهلی   چرا غزای ابوجهل و بولهب نکنی

بکاهلی بنشینی که این عجب کاریست   عجب تویی که هوای جهان عجب نکنی

تو آفتاب جهانی چرا سیاه دلی   که تا دگر هوس عقدهٔ ذنب نکنی

مثال زر تو بکوره از آن گرفتاری   که تا دگر طمع کیسهٔ ذهب نکنی

چو وحدتست عزیز خانهٔ یکم گویان   تو روح را ز جز حق چرا عزب نکنی

تو هیچ مجنون دیدی که با دو لیلی بود   چرا هوای یکی روی و یک غیب نکنی

شب وجود ترا در کمین جهان ماهیست   چرا دعا و مناجات روز و شب نکنی

اگرچه مست قدیمی و نو شراب نه   شراب حق بگذار و که تو نیم شب نکنی

شرابم آتش عشقست خاصه از کف حق   حرام باد حیاتت که جان حطب نکنی

اگرچه موج سخن می زند ولیک آن به

که شرح آن بدل و جان کنی بلب نکنی

طواف کعبهٔ دل کن اگر دلی داری   دلست کعبهٔ معنی تو گل چه پنداری

طواف کعبهٔ صورت حقت بدان فرمود   که بواسطهٔ آن دلی بدست آری

هزار بار پیاده طواف کعبه کنی   قبول حق نشود گر دلی بیازاری

بده تو ملکت و مال و دلی بدست آور   که دل ضیا دهد در لحد شب تاری

هزار بدرهٔ زر گر بری بحضرت حق   حقت بگوید دل آر اگر با آری

که سیم و زر بر ما لا شی است بی مقدار   دلست مطلب ما گر مرا طلب کاری

ز عرش و کرسی و لوح و قلم فزون باشد   دل خراب که از آن کهی بشماری

مدار خوار دلی را اگرچه خوار بود   که بس عزیز عزیزست دل ور آن خواری

دل خراب چو منظرگه اله بود   زهی سعادت جانی که گردد معماری

عمارت دل بیچارهٔ دو صد پاره   ز حج و عمره به آید بحضرت باری

کنوز گنج الهی دل خراب بود   که در خرابه بود دفن گنج بسیاری

کمر بخدمت دلها ببند چاکر وار   که برکشید در تو طریق اسرار
گرت سعادت و اقبال گشت مطلوبت   شوی تو طالب دلها و کبر بگذار
چو ممتحان تو گردد عنایت دلها   شود ینابیع حکمت ز قلب تو جار
روان شود ز لسانت چو سیل آب حیات   دمت بود چو مسیحا دوای بیمار
برای یک دل موجود گشت هر دو جهان   شنو تو نکتهٔ لولاک از لب مختار
وگرنه کون و مکان را وجود کی بودی   ز مهر و ماه و ز ارض و سمای زنگار

خموش وصف دل اندر بیان نمی گنجد
اگر بهر سر مویی دو صد زبان دار

سیمرغ و کیمیا و مقام قلندری   وصف قلندرست و قلندر از و بری
گوید قلندرم من و این دل نپذیرمت   زیرا که آفریده نباشد قلندری
دام و دم قلندری بیچون بود مقیم   خالیست از کفایت و معنی داوری
از خود بخود چه جویی چون سر بسر تویی   چون آب در سبوی گل از گل بری
از خود بخود سفر کن در راه عاشقی   وین قصه مختصر کن ای دوست یکسری
نه بیم و نه امید نه طاعت نه معصیت   نه بنده نه خدای نه وصف مجاوری
عجز نیست و قدرتست و خدایی و بندگی   بیرون ز جمله آمد این ره چو بنگری
راه قلندری ز خدایی برون بود   در بند کم نیاید و نه در پیمبری
زنهار تا نلافد هر عاشق از گزاف   کس را نشد مسلم این راه و ره بری

درد ما را در جهان درمان مبادا بی شما   مرگ بادا بی شما و جان مبادا بی شما
سینه‌های عاشقان جز از شما روشن مباد   گلشن جانهای ما خندان مبادا بی شما
بشنو از ایمان که می گوید به آواز بلند   با دو زلف کافرت کایمان مبادا بی شما
عقل سلطان نهان و آسمان چون چتر او   تاج و تخت و چتر و این سلطان مبادا بی شما
عشق را دیدم میان عاشقان ساقی شده   جان ما را دیدن ایشان مبادا بی شما
جانهای مرده را ای چون دم عیسی شما   ملک مصر و یوسف کنعان مبادا بی شما

چون ز بند عشق شمس الدین تبریزی خوشم
رخ ز زر کردم بگفتم کان مبادا بی شما

از پی شمس و حق و دین دیدهٔ گریان ما   از پی آن آفتابست اشک چون باران ما
کشتی آن نوح که بینیم هنگام وصال   چونکه هستیها نماند از پی طوفان ما
جسم ما پنهان شود در بحر باد وصال خویش   رو نماید کشتی آن نوح پس پنهان ما
بحر و هجران رو نهد در وصل و ساحل رو دهد   پس بروید جمله عالم لاله و ریحان ما
هر چه می بارید اکنون دیدهٔ گریان ما   تا آن پیدا کند صد گلشن خندان ما
شرق و غرب این زمین از گلستان یکسان   خار و خس پیدا نباشد در گل یکسان ما
زیر هر گلبن نشسته ماه روی زهره رخ   چنگ عشرت می نوازد از پی خاقان ما
هر زمان از شهره بتی بینی که از هر گوشه   جام می را می دهد در دست بادستان ما

دیده ما دیده ما بوسه دیده زنان بتان	تا ز حیرانی گذشته دیده حیران ما
جان لسودا نعره زن ها این بتان سیمبر	وان گوید احسنت عیش خوب بی پایان ما

خاک تبریز ست اندر رغبت و لطف و صفا
چون صفای کوثر و چون چشمه حیوان ما

خدمت شمس الحق و دین یادگارت ساقیا	باده گردان چیست آخر دار و دارت ساقیا
ساقی گل رخ ز می این عقل ما را غارت نه	تا بگیرد جمله گل این کار زارت ساقیا
جام چون طاوس پران کن بگرد باغ بزم	تا چو طاوسی شود این زهره مارت ساقیا
کار را بگذار و می را بار کن بر اسپ جام	تا ز کیوان بگذرد این کار و بارت ساقیا
تا تو باشی در عزیزیها ببند خود دری	می کند ای سخت جان خاک و خوارت
به چشمه زواق می را نخل بکش سوی خویش	تا ز چشمه می شود چشم جارت ساقیا
عقل نامحرم برون ران تو ز خلوت زان شراب	تا نماید آن صنم رخسار نارت ساقیا
بی خودی از می بگیر و از خودی رو بر کنار	تا بگیرد در کنار خویش یارت ساقیا
تو شوی از دست بینی عیش خود را بر کنار	چون بگیرد در بر همین کنارت ساقیا
گاه تو گیری می بیر و یار را از بی خودی	چون که با خود تر شدی گیرد کنارت ساقیا

از می تبریز گردان کن بیا پر رطلها
تا ببرد تارهای چنگ عارت ساقیا

درد شمس الدین بود سرمایه درمان ما	بی سر و سامانی عشقش بود سامان ما

از خیال جان فزای بخت ساز بی نظیر	هم امیر مجلس و هم ساقی گردان ما
در رخ جان بخش او بخشیده تاو مهر زمان	گشته و در هستی جان هم سهل و هم آسان ما
صد هزاران همچو ما در حسن او حیران شود	کاندر آنجا گم شود جان و دل حیران ما
خوش خوش اندر بحر بی پایان او غوطه خورد	تا ابدهای ابد جو این سر و پایان ما
شکر ایزد را که جمله چشمه حیوان نهار	تیره باشد پیش لطف چشمه حیوان ما
شرم آرد جان و دل تا سجده آرد هوشیار	پیش چشم مست مخمور خوش جانان ما
دیو گیرد عشق را از غصه هم این عقل را	تا کنان گیرد و گوئی عقل آدم سان ما
بس بر آر دنیش خون کز سرش خون چکد	بس ز جان عقل بکشاید رگ شیران ما
در دهان عقل ریزد خون او را بر دوام	تا رهاند روح را از دام و از دستان ما
تا بشاید خدمت مخدوم جان شمس دین	ان قباد و سنجر و اسکندر و خاقان ما
تا ز خاک پاش بکشاید دو چشم سر غیب	تا ببیند حال اولیان و آخریان ما

شکر الله سوی تبریز معظم رو نهد
کز زمینش می بروید نرگس و ریحان ما

در ره معشوق ما ترسنده کان اکار نیست	جمله شاهان بنده آن بنده کان را بار نیست
گر تو ما را می کنی یعنی که من فرخنده ام	نزد این اقبال ما فرخنده کار جز مجاز نیست
گر بنقرت ناز باشد زنده بر گیر و برو	نزد این سلطان ما آن جمله جز زنار نیست
گر تو نور حق شدی از شرق تا مغرب برو	رانکه ما را زین صفت پروای آن انوار نیست

گر تو سر حق بدانستی بدان سر باش یار / زانکه این اسرار ما را خوی آن اسرار نیست
راست شو در راه ما وین مکر را یک سو فکن / زانکه این میدان ما جولانگه مکار نیست
گر نهی پرگار بر تن تا بدانی حد ما / حد ما خود ای برادر لایق پرگار نیست
صوفیان عشق را خود خانقاهی دیگرست / جان ما را اندر آنجا کاله و ادرار نیست

در تک دریا نشستم ترک کردم بخت را
زانکه ما را اشتهای جنت و ابرار نیست

پیش از آن کاندر جهان باغ و می و انگور بود / از شراب لایزالی جان ما مخمور بود
ما ببغداد جهان جان انا الحق می‌زدیم / پیش از آن کین دار و گیر و نکتهٔ منصور بود
پیش از آن کین نفس کل در آب و گل معمار شد / در خرابات حقایق جان ما معمور بود
جان ما همچون جهان بد جام جان چون آفتاب / از شراب جان جهان تا گردن اندر نور بود
ساقیا این معجبان آب و گل را مست کن / تا بدانند هر یکی کز چه دولت دور بود
جان فدای ساقیی کز راه جان در می‌رسد / تا براندازد نقاب از هر چه آن مستور بود
ما دهانها باز مانده پیش آن ساقی که زو / خمرهای بی‌خمار و شهد بی‌زنبور بود
باده‌هان ما بگیر ای ساقی ارزانش کن / آنچ در هفتم زمین چون گنجها گنجور بود

شمس تبریز ار خبر داری بگو آن عهد را
آن زمانکه شمس دین با شمس دین مشهور بود

مست آمد دلبرم تا دل برد از بامداد / ای مسلمانان ز دست مست دلبر داد داد

دی دل من می‌جهید و سر دو چشمم می‌پرید / گفتم این دل تا چه بیند وین دو چشم بامداد
بامدادان اندرین اندیشه بودم ناگهان / عشق تو در صورت مه پیش چشم آمد شاد شاد
من که باشم باد و خاک و آب و آتش مست اوست / آتش او تا چه آرد بر من و بر خاک و باد

عشق ازو آبستن است این جهان ز عشق او
این جهان زین چار زاد و این چهار از عشق زاد

گر نه دیوانه روی مر خویش را دیوانه ساز / گرچه صد ره مات گشتی مهرهٔ دیگر بباز
گرچه چون تاری ز زخمش زخمهٔ دیگر بزن / بازگرد ای مرغ گرچه خسته‌ای از چنگ باز
چند خانه گم کنی و یاوه گردی گرد شهر / وز زن شهری نیز یاوه با قلاوزی بساز
اسب چوبین بر تراشیدی که این اسب منست / گر نه چوبین است اسبت خواجه یک منزل بتاز
دعوت حق نشنوی انگه دعاها میکنی / شرم بادت ای برادر زین دعای بی‌نماز
بر سر راضی نه‌ای که سر بری از تیغ حق / که دهی بو همچو عنبر چون نکو سیری و پیاز

گر نیازت را پذیرد شمس تبریزی ز لطف
بعد از آن بر عرش نه تو چار بالش بهر ناز

ای چراغ آسمان و رحمت حق بر زمین / نالهٔ من گوش دار و درد و حال من ببین
از میان صد بلای من بسوی تو گریختم / دست رحمت بر سرم نه یا بر افشان آستین
یا روان کن آب رحمت آتش غم را بکش / یا خلاصم ده چو عیسی از جهان آتشین
یا مراد من بده یا فارغم کن از مراد / وعدهٔ فردا رها کن یا چنان کن یا چنین

یاد را تا فتحنا برگشا تا بنگرم — صد هزاران گلستان و صد هزاران یاسمین
یا زالم نشرح روان کن چار جو در سینه ام — جوی آب و جوی خمر و جوی شیر و انگبین

ای سنایی رو مدد خواه از روان مصطفی
مصطفی ما جاء الا رحمة للعالمین

بوی آن باغ و بهار و گلبن رعناست این — بوی آن یار جهان آرای جان افزاست این
اینچنین بویی که زو اجزای عالم مست شد — از زمین نبود مگر از جانب بالاست این
اختران گویند از بالا که این خورشید چیست — ماهیان گویند در دریا که چه غوغاست این
آفتابش روی ما را می کند چون آفتاب — رشک جان ماه سیم افشان خوش سیماست این
بعد چندین سال حسن یوسفی وا پس رسید — این چه حسن و خوبیست این حیرت حوراست این
این عجب خضریست ساقی گشته از آب حیات — کوه قاف نادریست و نادره عنقاست این
شعله انا فتحنا مشرق و مغرب گرفت — قرة العین و حیات جان مولاناست این
همین چه می پوشی همی پوشان ظاهر و مطلق بگو — سنجق نصر الله و الا سپاه شاه ماست این
این امان هر دو عالم وین پناه هر دو کون — دستگیر روز بخت و کافل فرداست این
چرخ را چرخی دگر آموخت پر آشوب و شور — این چه عشقست ای خداوند و عجب سوداست این

ای خوش آوازی که آوازت بهر دل می رسد
شرح کن این را که گوهرهای آن دریاست این

ای جهان بر هم زده سودای تو سودای تو — جاشنی اعظم از حلوای تو حلوای تو

سوی خرابات مرا عشق کشان کرد
آن دلبر عیار مرا دید و نشان کرد
نشستم ...
از دیدن آن دلبر عیار بر ... کرد
و روی فرو زمین ... بنهان کرد
... آن قطب یگانه
در عجب افتادم از آن ... که جان کرد
... بانگ ... او چاره و چون ...
... صد رنگ ... عیان شد
... آمد و صد ... فغان کرد
... بشنید ... حسن ...
... تبریز روان گشت
... ای بوی ...
... جهان ... ان کرد

دامن گردون پر از در است و مروارید و لعل — تا بریزد جمله را در پای تو در پای تو
جانهای عاشقان چون سیلها غلطان شده — می دوانند جانب دریای تو دریای تو
ای خمار عاشقان از بادهای دوش تو — وی خراب امروزم از فردای تو فردای تو
چون نظر کردم بتو استاده و با رنگ خویش — زرد دیدم رنگم از صفرای تو صفرای تو
چون نظر کردم بگو من در صفای گوهرت — ماه رخ بنمود از سیمای تو سیمای تو
ماه خواندم من ترا بس جرم دارم زین سخن — مه که باشد کو بود همتای تو همتای تو

اینچنین گوید خداوند شمس تبریزی بنام
ای همه شهر و دلم غوغای تو غوغای تو

عاشقان را آتشی و آنکه چه پنهان آتشی — وز برای امتحان بر نقد مردان آتشی
واجب سلطان می نهند اندر دل مردان عشق — تخت سلطان در میان و گرد سلطان آتشی
الغیاث ای تابعه در روزن هر عاشقی — تا برین ذره وا راند برین آن آتشی
الصلا ای عاشقان کین عشق خوانه گستریده — بهر آتش خوار کاتش پیش خوانان آتشی

عکس این آتش بزد بر آینه گردون شد
هر طرف از اختران بر چرخ گردان آتشی

در میان عاشقان عاقل مبا — خاصه اندر عشق آن لعلین قبا
دور باد اعاقلان از عاشقان — دور باد ابوی گلخن از صبا
گر در آید عاقلی گو راه نیست — ور در آید عاشقی صد مرحبا

مجلس ایثار و عقل سخت‌گیر   صرفه اندر عاشقی باشد وبا
تنگ آید عشق را از نور عقل   بد بود پیری در ایام صبا
خانه باز آ عاشقا تو زود ترک   عمر خود به عاشقی باشد هبا

جان نگیرد شمس تبریزی بدست
دست بر دل نه برون رو قالبا

عشق اکنون مهربانی می کند   جان بجان امروز جانانی می کند
در شعاع آفتاب معرفت   ذره ذره غیب دانی می کند
کیمیای کیمیا سازست عشق   خاک را گنج معانی می کند
گاه دورهای کشاید بر فلک   که خرد را نردبانی می کند
گه چو صهبا بزم شادی می نهد   گه چو دریا درفشانی می کند
گه چو روح الله طبیبی می شود   گر سماع لن ترانی می کند
اندرین طوفان که خونست آب او   لطف خود را نوح ثانی می کند
بانگ انا نستعین ما شنید   لطف و داد و مستعانی می کند
چون قرین شد عشق او با جانها   مو بمو صاحب قرانی می کند
ارمغانهای غریب آورده است   قسمت آن ارمغانی می کند
هر که می بندد ره عشق ترا   جاهلی و قلتبانی می کند
سرنگون اندر رود در آب شور   هر که چون لنگر گرانی می کند
تا چه خوردست این دهان کز ذوق آن   اقتضای بی زبانی می کند

ای جهانها نوا دلکش اقبال عشق   یفعل الله ما یشاء اقبال عشق
ای صفا و ای وفا در جور عشق   ای خوشا وای خوشا اقبال عشق
ای بده جانتر ز جان دیدار عشق   وی فزون از جان و جا اقبال
تا ز اخلاص و ریا بیرون شدم   جان اخلاص و ریا اقبال عشق
گر بگردد آفتاب از ضعف نیست   نقل کرد از جا بجا اقبال عشق
خلق گوید عاقبت محمود باد   عاقبت آمد بما اقبال عشق
من دهان بستم که بگشاد دست پر   در دل خلق خدا اقبال عشق
بد دعا زنبیل و این دولت خلیل   می نگنجد در دعا اقبال عشق

و   وحدت عشقست اینجا نیست رو
تا توی با عشق یا اقبال عشق

فقر را در خواب دیدم دوش من   گشتم از خوبی او بیهوش من
از جمال و از کمال و لطف فقر   تا سحر که بوده‌ام مدهوش من
فقر را دیدم مثال کان لعل   تا ز رنگش گشتم اطلس پوش من
بس شنیدم های و هوی عاشقان   بس شنیدم بانگ نوشانوش من
حلقهٔ دیدم همه سرمست فقر   حلقهٔ او دیدم اندر گوش من

بس بدیدم نقشها در نور فقر   بس بدیدم جان جان در دوش من
از میان جان ما جوشش خاست   چون بدیدم بحر را در جوش من
صد هزاران نعره می‌زد آسمان
ای غلام همچنان جاوش من

صبحدم شد زود برخیز ای جوان   رخت بربند و برس در کاروان
کاروان رفت و تو غافل خفته   در زیان و در زیان و در زیان
عمر را ضایع مکن در معصیت   تا تر و تازه بمانی در جنان
نفس شومت را بکش کان دیو تست   تا ز جیبت سر برآورد و دو ریان
چون بکشتی نفس شومت را یقین   پای نه بر بام هفتم آسمان
چون نماز و زکات مقبول شد   پهلوانی پهلوانی پهلوان
پاک باش و پاک این گه باش   کبر کم کن در سماع عاشقان
گر سماع عاشقان را منکری   حسرت گردی در قیامت با سگان
گر غلام شمس تبریزی شدی
نعره زن کالملک یا مستعان

مطربا اسرار ما را باز گو   قصه‌های جان فزا را باز گو
ما دهان بربسته‌ایم امروز از او   تو حدیث دلکش را باز گو
من گران گوشم بنه رخ بر رخم   وعدهٔ آن خوش لقا را باز گو

ماجرایی رفت جان را در الست   باز گو آن ماجرا را باز گو
نحن انا فتحنا بر گشا   سر جان مصطفی را باز گو
مستجاب آمد دعای عاشقان   ای دعا گو آن دعا را باز گو
چون صلاح الدین صلاح جان ماست
آن صلاح جانها را باز گو

چهره چرا گشته خواجه مگر عاشقی   کاه بزن کوزه خور خواجه اگر عاشقی
کاش بدانستمی بر چه در ایستاده   کاش بدانستمی بر چه قمر عاشقی
چشم آن آفتاب خواب نبیند فلک   چشمت از نور و شب تیره نظر عاشقی
شیر فلک زین خطر خون شده اشکش جگر   راست بگویم مریخ خسته جگر عاشقی
ای گل تر راست گو بر چه دریدی قبا   ای مه لاغر شده بر چه سحر عاشقی
ای دل دریا صفت موج تو زاندیشه‌هاست   هر دم کف میکنی بر چه گهر عاشقی
انگار از گشت و تکی نام نخورد از خدنگ   ور تو سپر بفکنی خسته سپر عاشقی
جمله اجزای خاک هست چو ما عاشقانک   لیک تو ای روح پاک نادره تر عاشقی
ای خرد ار بحد پی دم مزن و دم بخور
چون هنرت خامشیست بر چه هنر عاشقی

ای ظریف جهان سلام علیک   ای غریب زمان سلام علیک
روز و شب از عشق تو گویید   زو ترم در رسان سلام علیک

از مثنوی ... کامل [illegible]
حاصل این آمد که یار جمع باش
همچو بتگر از حجر یاری تراش

گوش پنهان کجاست تا شنود | از جهان نهان سلام علیک
هر سلامی که در جهان شنوی | چون صدا نیست زان سلام
زین صدا ور گذر برابر کوه | تا ببینی عیان سلام علیک
من ز غیرت سلام تو پوشم | تا نداند دهان سلام علیک
چون ببستم دهان سلامت شد | جانب گلستان سلام علیک

ای صلاح جهان صلاح الدین
بر تو تا جاودان سلام علیک

از مثنوی ... [illegible]
مردمان بند نور ... [illegible]

رو مسلم تراست بکاری | چونکه اندر رعایت یاری
نقش را کار نیست پیش قلم | آن قلم را چه حاجت از یاری
همچو بت باش پیش آن بتگر | که همه نقش و رنگ از و داری
گر بپرسد چه صورتت باید | گو همان صورتی که بنگاری
گر مرا تن کنی تو جان منی | ور مرا دل کنی تو دلداری
لطف کن خار را تو می بخشی | چه کند شاخ خار جز خاری

باده ده باده خواهان گردی
که حرامست با تو هشیاری

حکم نو کن که شاه دورانی | سکهٔ تازه زن که سلطانی
حکم مطلق تراست در عالم | حاکمان تابعند و تو جانی

آنچ شاهان بخواب می جستند | چون مسلم شدت بآسانی
بر تو آید ز جان و ملک و ملک | گر دهی دل بروح حیوانی
شرطها را ز عاشقان بردار | خواه تقدیر و خواه شیطانی
تا شوم سرخ رو درین دعوی | که تو چون حق لطیف ربانی

شمس تبریز رحمت صرفی
زانکه مستی صفات رحمانی

ای مرد سماع معده را خالی دار | زیرا چو تهیست نی کند نالهٔ زار
چون پر کردی شکم ز لوت بسیار | خالی مانی ز دلبر و دوست کنار

ای بوده سماع آسمان را ره و در | وی بوده سماع مرغ جان را سر و پر
اما بحضور تست چیزی دیگر | مانند ~~سماع~~ نماز از پس پیغامبر

بیرون ز تن و جان و روان درویش است | برتر ز زمین و آسمان درویش است
مقصود خدا نبود ازین خلق جهان | مقصود خدا ازین جهان درویش است

درویش کسی بود که نامش نبود | و اندر دو جهان مراد و کامش نبود
در آتش فقر اگر بسوزد هر دم | از خلق طمع پخته و خامش نبود

[illegible marginal notes]

ملولانا ابن مولانا سلطان بهاء الدین ولد بن سلطان المحققین جلال الحق والدین البلخی

سماع ما چو روحانیست ای جان — مشو اینجا به نفس و کبر رقصان
سماع ما چو بیرون از من و ماست — منی از خویش چون مردان بیفشان
سماع ما برون از جسم و روحست — بزن چرخی ورای کنگره ایوان
سماع ما همه عشقست و مستی — چو می در خم تن گشتست جوشان
سماع ما برد از سینه کینه — کند پاکت ز حرص و کبر آسان
سماع ما نماید باغ جانرا — شود خار غمت از وی گلستان
سماع ما نهد خوان خدایی — خنک جانی که از دل گشت مهمان
سماع ماست آب زندگانی — اگر خضری بخور زین آب حیوان
سماع ماست آن نادر امانت — پذیرفت آن امانت را چو انسان
سماع ما زمین چون دید لرزید — ز هیبت آسمان هم گشت لرزان
سماع ما چو دیدند این دو گفتند — کسی از ما ندارد طاقت آن
سماع ما امانت بود و آدم — پذیرفتش ز جان از کف رحمان
سماع ما نصیب جان پاکست — اگر چه شد نصیب جسم ما نان
سماع ما بود ز افلاک برتر — مکش این راز بی عقلی به میزان
سماع ما یکی دشتیست پر خون — در و شیران تر هر سوی غژمان
سماع ما از آن رستمانست — زنان را نیست اینجا جای جولان
سماع ما پر از شاهان عشقست — ز همدیگر ربوده گوی میدان

ای دل اتوردی مطلع صبح سبحان نشدی
ذی فعل بد خویش پشیمان نشدی
صوفی و فقیه و زاهد و دانشمند
این جمله شدی ولی مسلمان نشدی

[illegible]

چون گل اوروا اگنه قدر ورلغی یوق — ورلق بو یولده تعلیمش ای گل فنا
بو یولده جمله ورلغک اسن یتی ایلیدک — گچدک بو دکلو پرده یاسر اوننده ها
لو کان یوسف اشهر حسنا لکنت منه — فی الخلق اکملا و من الخلق اشرفا
بکز تدمید خلقک اسعو خطا ایدوب — صنعم انسو نجدن در یه نافه خطا
بر ذره خاک پایکه اولمز بها اسک — اوله هزار جان جهان یولکا فدا
داود موم اوردی الندهچون آهنی — اسن طاشن گچوکلر بی نرم ایسکو نوا
آدم اکر صفیه سنسن صفوت انبیا — اولدک صفای قلبیله اصفای اصفیا
هر بر نبی و لا ایله اولدسه ولی — اولمیشدی نبی ولی اولای اولیا
هر بر نبی اکنه اولدی ولاکند و خلقنه — شاه اولدی جمله عالمه سلطان انبیا
بجلوهٔ جمال تو ما زاغ طاغیم — کر بلبلیم ای گل ما زاغ ما طغی
حقنده دهانی در لری وصفن کم ایده — حقنده کلدی سوره و النجم اذا هوا
هر نه دیسه حضرت هو دن دیدی نبی — ما ینطق النبی حدیثا عن الهوا
الکندن حکم حدیثنی تغیر ایدر سنک — قرآن ایچنده سوره و الشمس و الضحی
ای مه جهانه الککی یوز گوره عارضک — کالبدر فی الدجا و کالشمس فی الضحی
اونورت گیجلک آیه تشبیه ایدوب دیدیک — قرانده حق جمالک ماهه طا و ها
حق اسنی پرده گوگده گوکوندن گنیب — کیم ترمز یدی سایکلی ای سرو مه لقا
حق برگزیده قلدی سنی جمله خلقدن — کی برگزیده آدمک ایلدی مصطفا

[illegible]

بر ذات کاسم اعظمك حرز اوده سکا | اکمه جهانده ارمیه اول ذاته بر بها
ای احمدی سون کشی سو چاریارینی | سودی ادندی یار بو چاری اودر ریا
یارب بو عشق ایچنده نه دینمز ایکی اولکم | معشوق مهر نه دینده کلا عاشق اوده بلیا
صدیق کم ایلچه پیام نبیسو تن | تصدیق قلدی احمدی زی صدق ایله صفا
عمرکه کچدی عمری عدالتله کوردی کم | معمورة الشریعة معمورة بهما
عثمانکه کرسه کل یوزی لطفن بلبت کیبی | غرق عرق اولوردی اول منبع حیا
حیدرکه قلدی قاتلنه فاش حلال | حقا حلال کلدی حقنده لافتی
صورتده گرچه مهر بری برشمعدی ولی | معنیده مهر بریدی که ویردی مهر ضیا
شمعك اگرچه صورته بکل نوری بردر | روشن نظر قتنده بو معنیده یوق خفا
اول ایکی تازه غنچه که بیری حسن درر | بیری حسیندر که گل گلزار کربلا
کسدی یزید و کمه لرن اول ایکی گلك | دکدی سکوبه اول و وجهانده یزیدی قرا
ایکی اغنچه شینه اصب ایکی غنچه یه | اول اصلاسی یار باشی اصوم صنرمی اولا
حکمی قتنده بولدی بولر رحمت ابد | اسلام ایچنده چکدو کچون محنت عنا
یزلسون سلام بونلره لوح اوسته قلم | یرکوک عرش کرسی طلوعنجه دایما
باد از جهان زاهل جهان تا بروز حشر | بر مصطفی سلام و بر آل مصطفا
از ماه تا بماهی جمیع صحابه را | بادا سلام ما طلع النجم فی السما
یارب اول آفتاب شریعت حقی کاکه | بولدی طلوعیله جهان بهجت بها

کافره گر لطف ایدرسه روا | نور ایمان بولیب اوله رهنما
علم حقدن چون اقینا مسلمات | مؤمنات قانتات تائبات
اصلی فرعك کسه فهمك مهر بری | سنده ظاهر در کورکلچ یول آگی
بقیه ایر قدن یقین اولکور سنی | حق کلامنده دو شدر یابنی
ادمك نطقندن الا تعبدوا | چون اوقندی بلدی شیطان عدوا
صفقلسون الله رحمان الرحیم | منع وسواس اولسون و دفع رجیم
یا الهی رحمتك چوق هر دجا | قابوکه یوز لسوره کلدم بو ریا
الشبو ابیات معما اولدیش | لشوکشیر نده اولدی حیران هرکیس
مهر یانده مهزاران فصل باب | آب رحمتدر دوکر در خوشاب
چار عنصر شش جهت ای ستمند | سنده مخفیدر طلسمات کمند
آب باد و نار خاکم کوزلدم | یوللره دوشدم یوزاوردم اوزلدم
مقصودم حق الیقین عین الیقین | مصطفادر رحمة للعالمین
الصلات والسلام ای جان پاك | یوزیولك خاکینه سوردم یوزپاك
الشبو سوزلردن بیان ایلدر جانی | فکر اولنمز اول معلا دنی نا
بونظردن یارب ایرمه بنی | ممتشین ایت دینه سیلا بنی
ربنا اتمم لنا و نور نا | جرم وردستم دوم واغفر لنا
اول آدم آخری ختم رسول | جمله نك حاجتلرین ایلسن قبول

يا الهی رحمتك پایان يوق · جود لطفكدن دوكونك قون طوق

غمی دنیا سرالسر خرده گیر · هر تماشاکه نگردی کرده گیر

چون نماند ملك دنیا پایدار

مغرب و مشرق بدست آورده گیر

گل ای جان بلبل و پرت زبانی · که سن گلشن دل خرده دانی

سر آغاز ایله عالم جوشه گلسون · می گل رنكن صافی نوشه گلسون

گوكل سرمست اولوب گلسون خروشه · صلا یا بلك جهانی باده نوشه

بیان ایت سر عشق و الكن یه · زبانی بنداتالكوب دگر خدا ایه

گوكلدن غیر حق ایله فا شه · دلرسك اوله حی جاودانه

بلرسن كم جهان بر كهنه زندر · قامو ورلق اكا بر بیر هندر

انكی الدفعل آینه ای یاره · که مرواری اولور آخر گوزه تار

كه بن دل خسته گوردم بو بلور حال · بو یوله ایلدم سروی بویم دال

یوزم خاك ایلیب قلدم اوزم چاك · گورندی قرشومه بر گوهر پاك

بگا بلدردی السرارك بیانن · اولشدردی معانی دم جانه جاننی

بو جان اچنده بر جانان بلوردی · گوكلده خسرو خاقان بلوردی

اولشدی بر برندن بر سرایه · كه طعن ایدر جانی گوكده آیه

انكی حیرانیم غیرندن آزاد · فنا ایدوب قموسن ایدم یاد

ناخن خار له گل دكه لرین تیز چو زب · طرملر گو گسنی پر تریقه سن غنچه بتر

بو مصیبت دكننده پراون خسته جگر · بلبلك ناله و فریادی گوكا اردی مکر

كانندی گوگدن یره دیوار لره اوردی یزنی · های دیدیگه صبا اولدی گنش داغی بتر

اولدی دیوانه محمد چلبی اولدی یوه · كه صوطشلر ده گونو بنی طفلر ده گزر

چو بو صووق جنبری طفلره ایلتدی صبا · ایله كار ایلدی كم شاخ صنوبر دترر

گلشنه گردمدی دفع ملال ایتمكیچون · گوردی بو بن یقسی چاكی جگر خسته جگر

دری پر خون دلده آه اچب غنچه لبی

قنی سلطان خرابات محمد چلبی

تربه ده ایرق اچلما یه گبی پنجره لر · تن بجه جان گبی یاتر گورین مقبره لر

قنی اول كن كه یزك كرمكیچون خلق جهان · طبطلو اولردی میمنه لر هیسه لر

منزلك معقد صدقی اولدقچه عند ملیك · كن یوزك خلق جهان بر دخی قنده گره لر

او دكا گردمدی جام صراحی گوردم · اولمش اشکسته یوزن قویوبتر اسکره لر

آه ابدال لرك اولدلر ایله كه اكر · فی المثل قالدری طمعا یه یره الدره لر

گفنه صر بدن اول جسم لطیفی یكدی · بزی بر اسکی حصیره صره لر او داوره لر

ای عجب قبر كه یز سر نكه قاندن وره وز · غصه لر طغلر اولب كز نشی طلدی ده لر

سن ز ای جان و جهان جان و جهانه ندرز

اولرز دیر لر زبز دخی ساگا گدروز

اول یوزی نور حق اول اوزی اولن حق | قلدی خرشید حقه اوزنی ویرانهٔ حق
قبره کردوکن ناشیدن دودی زندانه دخی | کردوکن نکمه دانشمندی دیوانهٔ حق
کورمین نور تجلیه اتمدی وغن اگر | اوده جان اتدی وغنی کورمدی پروانهٔ
خلق پیمانه سی ظلمش دیو سیلر او شهک | طلوصومش کبی بکمز اکه پیمانهٔ حق
ساقی بزم الستیدی دوم جانه او شاه | بلی اول شاهدی در شاهد کاشانهٔ حق
عقل یار اولمدی بردم قودی دیوانه اونی | آشنا اولمدی کوردی آنی بیگانهٔ حق
مصر غمده نه عجب یشمزی تلخ اندکه | یقلب سیل فنادن او شکرخانهٔ حق

برنه شمدن کری ییقدر دخی نه شاد اولمق
بند زنجیر غم غصه دن آزاد اولمق

پرده ییدقجه اوشه حق مه نوزاده سنی | سرو آزاد قلدی سوسن آزاده سنی
قلدرب قدرله عزتی علمن عالمده | اوزنک شاه جهان ایده او شهزاده سنی
بزم نالک اچره جام صفا بخشندن | حق محبت مینی ذوق صفا باده سنی
عاده سیدی که یرنک تمدی مجلسده | بنده اکه دخی یورده اول عاده سنی
غل نقش اولمیه قلبنده می صاف صفت | طبع پاکن او شهک ویره دل ساده سنی
کوروز حلقهٔ تسبیح کبی عین الجمع | جمعده صالله اوشه پیرنه سجاده سنی
پیر اولب بخت جوانیله کی لی پیرک | کره تبرجیعن اکه که اول افتاده سنی
حق اکه رحمتنا رتوره بونک دولتنی | بو همه خیر بونکی اکه نعمتنی

قلم بلک کبی جسم خیال قویم آدن | نجم خیالکه گه گه وصال قویم آدن
هلال قاشکی کوسترمز نیکلامی نیزی عید | قلم خیالنه شادی هلال قویم آدن
نهال تازک اریلسه دیده دن بر الف | چکم بو سینه تازه نهال قویم آدن
اوز لف وخال کورمزسه نقطهٔ خالک | بو کسز نکون فلکک زلف خال قویم آدن

کمال اتک اینکلدن اولسه آواره
بر اینک دخی نه شها کمال قویم آدن

اندر نعت سلطان البدلا دیوانه چلبی نور الله مضجعه

عندلیبا روی خود بر گل رخی مال منال | چون شگفت از لعل از یاقوت کش بال منال
یعنی بر خار فراق از دیده ای دل خون ببار | تا چو گلشن بردمد از خار گلهای وصال
خاطر ندن شاهمک بر قلجه استرسک گذر | خوبلر موی میانه کبی قال اوزک خیال
شاه دیوانه علی خورشید عالی سلسله | پور مولانا جلال الدین محمد خوش خصال
معنی باکک دکونه اولپر چشمهٔ حیات | کاولدی بر جا ایکه میم ادکره بو دعویه دال
دولت آبا بخکده سر قوتحاقت ای سرفراز | نکته بو در ادکل اولدوغنه یا بانی واهل
دست دریا بخشنک اول رسمه در حاضر جواب | کم بخشلر سایله کان اتدن داخی سؤال
هی نه دریادلدر اول کان کرم کم سیله | حقه یاقوتدن حق بوکم اقیدر زلال
سیم زر ایلر سرشکن چهره مسن عاشقلرک | یعنی کم شمس و قمردن مسکدر ایشی ماه سال

که مثال نون اولرکه راقشك تیك ماه نو — ماه نوای النی ای طوتری قاشکدن مثال

یوزکه فکر اتدم بن کم دیم بدر آیدر — بیلرم بدر آیدر ای النی ای قاشی هلال

آی چوق آلا کوزك کبی کوکلر آلمز — خوب رولر کوزلرنده کرچه چقدر مکر وآل

کوکلمی الدی کم آلیه شول آلا کوزلرك — ری قشکله نقطهٔ خالکله جانبازی کمال

آفتاب چرخ ایدر قدن باقر یکین یوزکه — ماه نو کم وردی شاها کوزه در وصف نعال

آستانکدن اکا کم دست ویرك کتدیه — نوله ایدر رشك قپوکك آستینیله تعال

زره یم بن خاکده سن مهرسن افلاکده — مهرکك افکنده یم دستگال آت دستنم آل

ماهی الکه بن اسیری طوت الم افتاده کم — زلف دلبر کبی یتر پایمال ات پایمال

کوزلرمدن قان اقیدب ایشگك طپراغنه — رویمال اتدم شو دمکلو کا ولد آخر رویم آل

ایشکنده لطفکك محروم قلمه کیمسه یی لیك — کم کمسنه محرم اولرای شه نیکو خصال

ایشکنده اول کم اول خون سرشکك ایله آل — کم کی آل اوله جهانده اکله آدك کی آل

کم قولکدر قومه حسرت حسروا پاینوکه آل — تهمت عشقکله مجرم محرم ات مسکین کمال

دولتکده قولکن شاه دو کون اولسون کمال — ای همای دولت الکی اوستنه بر سایه صال

غنچه کم بلبل کلك قورشونده جران اولا — گل گله غنچه گله غنچه اده ناز ودلال

کریه قیلسون قورشو کا عاشقلرك بلبل مثال

غنچه وش لسن غنچه گل گل گل کبی جان ودل آل

اندر نعت سلطان البدلا دیوانه چلبی نور الله مضجعه

دیوانه محمد چلبی شاه خرابات — دنیا دنی اتدی کن اول ماه خرابات

دنیا دنی اتمزدی کن کبی روشن — کسدرمه یوزکن کبی اول ماه خرابات

زهی فتنه که کستردی بنه دلو صفاونا — بر یوسف عیسی نفسی جاه خرابات

چون ابن جلال الحق والدین راو سلطان — حقدن نوله صونلسه اکا جاه خرابات

بر آیغنی نغمه بعب بیره فرجانه — بو ایکه قدم رحقه در راه خرابات

بلدی یوجه در کرچه که زهاد مناجات — لیکن نجد ربلدی والله خرابات

کز کوکبی سل بق کوزك ای طالب حق کم — کستر دعیان کن کبی اللهی خرابات

دیوانه نه ملك زره صفت اولدی شیدا

کن کبی کور رحقی چو مهر شیده هویدا

دیوانه محمد چلبی میر خرابات — اول شاه هو جان شاه جهان کیر خرابات

دیوانه سید رحضرت حقك کم اوربدر — اول سلسله پاك اکه زنجیر خرابات

بر کوك حقی کر ماسه خراباتده حقی — اولمزدی اکمه پیر بله پیری خرابات

اول شاه نه نه بوا که شاه نشین در — کم عشق دراد یله بری پیری خرابات

ایلرسه نظر جامه مدامی نوله حقی — چون جامده کستردا کا پیر خرابات

سویلتسه نوله خلقی حقنده ایو یاوز — اولمز چو دهان کیر جهان کیر خرابات

کسن شمع صفت بو دلی کم سیله روشن — اولمز بولنیله چو تقدیر خرابات

استرسکن اکر حکمت اولاسیله دوکه دل — ور خامه صفت تیغ فنا بیله اکه دل

دیوانه محمد چلبی جان خرابات   بو جان تنده بولمدی انی خرابات
جان ایدر رسم اول ایکی فقره عجبمی   کانکله دریدر تن بو جان خرابات
کمدر قو یرن دشی او شکر کانه ظاهر   کانکله درر باطن پیران خرابات
کیدی چو علی کبی بش کافرنک   اول شیر حقه دکل شه مردان خرابات
میراثدر انکا اتدن فقر قابل   اولدی اندن طعمه چو بریان خرابات
ساقی اولمک ساغری باشنه لعلین   تاج اورمزدی اولمه سلطان خرابات
ابدالتری باشنی اچق ایچمی ناب   چیقوقه چقر نعره مستان خرابات
دیوانه حقدر کم انکا حلقهٔ رندان   زنجیر اولب اول اولدی بو دنیا اوی زندان

دیوانه محمد چلبی مرد خرابات   زهی مرد که قوبردی بوکن اول کرد خرابات
کم کوره بله کرد فنا اول شاه سوارک   کم غیرت حق پرده لرن کردی خرابات
دوشنده کی طلبه قدر بصد نغمی طشدر   والله چکلر درد وکل درد خرابات
هر دم کیر اول غنچه دهن لب سرخ بوقچین   شاهدیتر اول دو غنه بو ورد خرابات
ای وردی محبت چمنینک سنی حقدن   الله که قو قلامغه ایوردی خرابات
بر پیر جوان دل کرمک کوردی دوی کم   والله علیه ربو جوان مرد خرابات
خلقک کورجک خلقی قول اتدوکنی ایدر   بالله محمد اول مرد خرابات
بو لطفلر کم اولمه بالله سکا قول   کم لطفک ادر شهلری والله سکا قول

دیوانه محمد چلبی باب خرابات   اندن ارشبر حضرته ارباب خرابات
آچنجه کوزن دوست یزن کوردی چون اول مست   اچله عجبیدر انکا باب خرابات
قل غلمدر قشن غش قزدرسه نوله اول ماهی   غل غش قزاوزنده بلا آب خرابات
بر لحظه می نابسز اسرارسز اولمز   اسرار می نابدر اسباب خرابات
دنیای دنی دوندررانده ازی ولدزدر   یارانده الذر بزی مهتاب خرابات
وصفکده کمی الکن دل ار دریای بحقدر   آقته نه طکل کوهر کمیاب خرابات
اوتنمه مریدلکدر اول بندهٔ مخلص   شاها چو مراد اره احباب خرابات

خلقیله کرمده چو محمدله علیسن
کورر کوزی افتاده لرک طوترالیسن

ای کوکل یاری اکر عاری ترک ایت فارغ اول   ناس عاری اکر یاری ترک ایت فارغ اول
انجنو رسک سحر بلبل کبی آه اتدن   آون اکی کلشنک کزاری ترک ایت فارغ اول
طالب دنیا رسک دیداری کورمز کوزلرک   عاشق دیدارسک دنیاری ترک ایت فارغ اول
مؤمنک عشقنده زاهد منکر اولماکه صفن   حقه اقرار ایلیوب انکاری ترک ایت فارغ اول

دلبرا عشقک یولنده بر قدم باص جانمه
محبیله یار اولب اغیاری ترک ایت فارغ اول

اول ارنلر سروری کم مخزن اسرار در   مجمع علم وکرامت مطلع انوار در

سزلری دریای وحدتدن کلور انهاردر   حشه اچیده ذات فخر سید مختاردر

حضرت منلا جلال الدین خداوندکاردر

شاه باقی کم مقامی کعبه الطاف قدر   خاکنه یوز سورر هر کیم شاه جهان هم شنا قدر

منکر اولن اگه بدبخت وشقی وعا قدر   اول که خاص درکه بخشنده ارزاق قدر

حضرت منلا جلال الدین خداوندکاردر

یادگار اولمشدر اول شهدن کتاب مثنوی   هرکه محظوظ اوله اندن اول مرید معنوی

کل سعادتدر استر ایسک مولوی اول مولوی   ذات بیچون وقدیم ولایزالک پرتوی

حضرت منلا جلال الدین خداوندکاردر

اولکه اولمشدر ولایت کشورینه پادشاه   خوش سماعیله صفاییله قوشدی شاه وراه

بو سماعه منکر اولنلر قویه سر روسیاه   اول مبارک باشنه عزیله تاج ایدن کلاه

حضرت منلا جلال الدین خداوندکاردر

اولکه دررلر خلق عالم نامنه ملای روم   بحر علمندن انک بر قطره در جمله علوم

علمی عشقینه عادی منکر شومه رجوم   همت اتسه ایلین هر صخره وپولادی موم

حضرت منلا جلال الدین خداوندکاردر

ایلین اسرارکلام ایات واحادیثی بیان   کوسترن کشف وکراماتی جهان اهلنه عیان

عشق دریاسنده مستغرق اولوب کون ومکان   جوشش ایدوب جولان اودن مانند طاوس جنان

حضرت ملا جلال الدین خداوندکاردر

نور شفاعتینی جهان صفه سینه صل   وز آت کون جمله سی حل اوتسون صفا

یعنی محمدک شرف وفضلنه حرمتی   مجموع کائناته لطف ایت رحمت ای خدا

ذات شریفی چون انکل ایلدک شفیع   حاشا که مستجاب دکل اوله بو دعا

هم انلرک حقی که دردی انلره نجوم   دنیاده شنده اول یوزی کالبدرانکرالدجا

یعنی بحق آل صحابه که هر بری   اولمشدی یولدن ازمشه کالنجم فی الدجی

آج صوسز بریه فرقتده کیدرز   تن اولمسون بوزه خار مغیلان اوب غدا

ارکور حریم کعبه وصله که محترم   الطرمه خور بادیه غمده ربنا

آمین ایدن امین اوله بو وردیه دن   دنیاده بر بلا ایله اولمایه مبتلا

ای شیده بن دعا منی دفع ات بلا کنک   یا سامع الدعاء ویا دافع البلا

وارحم جمیع امة اذانت ارحم

امین واستجب وتقبل دعاءنا

حق تعالی وتقدس حضرة جل جلال   قلدی بر روح مقدس ویردی اکا جلال

یعنی مولانا جلال الحق والدین کم انک   ایلدی اونی جلال الدین خدامی ذوالجلال

حق جمالینه جلالی مظهر اتمک استمش   کامش اول شیرین لبکی اون جمال اون جلال

کم جلال اول شاه نیکو خصلته برآوردی   کم جمالیدی هماناول شه نیکو خصال

میل ابیات اتدی کیچون خاطری یارانلرک   خاطری چون انلرک ایلردی شعره اشتغال

سیرادرکن اتک کوش انفاس باکن درخرد   بو نا کم کردی کاتق شیرین غزل مشکین غزال

[illegible]

سحر اوردی سیلی سنزده حرامی کوزلرک   انکیچون لسنزلری اولمشدر سحر حلال

کوزلری کیبی چون اولمش سنزلری سحر حلال   آلوریه کوکلنی بیدلرک اکا حلال

اول کوزی ساحر یوزی آیینه نیلر سنزده کم   شکرن سحر یله ایلر طوطئ شیرین مقال

صورتن نقاش یزدی کرچه یکن یکن بیسیری ایکن   اولمدی اکا مثال اولدی غنچون بی مثال

صورتک نقشی ایا سلطان معنی اتدی عرض   عین عشاقه بو دنیانک ایچن طبطولو مال

یعنی میم اغزک الف قدک لام کاکلک   دامن جیب جهانی اتدی مالا مال مال

عینه المادی عشاق اتدی اول ماله میل   آخرت رایله اتما اتدیلر فکر مآل

خاطر عشاقه قلمادی بر قلیجه کذر   کرچه کم موی میانه اولدی هر خوبک خیال

جیم زلف میم فم با لا الف سن طره لام   سنده بولنمه عجبمی در جمال ذو الجلال

چونکه لسن معنی قلدر سلطان سن بنی قول اکا   بوله ای محبوب حق اثبات ادرسم زلف وخال

کیدی بولکده ازلدون بری عورت طونن   یعنی ازلسن سنک بولکده عورتدر جمال

قیدی چرخه کن کجه لسن ماهی ای چرخ جلال   شمس تبریزی کم اولدر آفتاب بی زوال

ذره وش رقص اتسه کن ملکی که دور کرده سنکی   چرخه کردی آسمان اردی زمینه وجد حال

خاک جرعک مست قلدی رقص ایدر ذرات کون   ساقی باقی صونلدن ساکه خمر لایزال

اوبندی جق پیری کوکه زاهدا حالات عشق   آره پرده دی نه قلسون عاشق آشفته حال

چرخ دیلک چلدآی دف طلند کن نای ارغنون   چون سما عکدن قمو بولدی صفا صوفی مثال

بزم کلده آیه جلب ملکی سرواتی سماع   چون صفادن مست اولب بنغلر تران آب زلال

شمس با تنکده دستار دخانه دور در   ظلمتی دنیادن دن رفع ایت ای نور جلال

او رسلو باشینه بر دیوک کلاهک فی المثل   اول سلیمان اوله دیو امرینه ایده امتثال

در خرد کرسه کلاهک بندن ای سلطان عشق   برکنی ایکی طرفدن قلمش ایکی هلال

آب خضرک چشمه سی در حلقه میم مثنوی   خضر کیبی اولیه اول چشمه دن ایچن زلال

تا یکا کورنار قدن در یقین وار ای کوکل اول   قبه خضر اکل اتنده یترلر ماه سال

هی قیامت بینه سنکل حرمتینه قیمدی   الستدی قوبیه قیامت کسن اونکل انتقال

الستانکده لسنکل بیلیر درا ای محبوب حق   طالب حقدر کیال خسته دل شوریده حال

ذره خاک در کور آغز طبر قدن کوتر   حق ما اول اول غریبه عرشه چقدر الن آل

پنجه اولسه شقی یوزک کورن اولور سعید   آچ جمالک مصحفن جان طفلن ات فرخنده فال

فالن ات فرخنده وحالن خجسته آچ یوزک   ای جمال مصحف جانا ای یوزی فرخنده فال

جان جمالک کرمکل استر کل یزک مدح ایده تا   دیبرده سوسن کبی دل لاله وش اوله لال

جان جمالک کرمدن جانانه وصف اتسون سنی   سیلمز آیینه سنز طوطئ شیرین مقال

جان جمالک وصفن اتمک استر اما اولدغن   ذره وصف آفتاب اتمک بلنز فکر محال

آفتاب روشن ایلرسنک ضمیرم ذره جه   پنجه فکر محالیه قلور فکر ومی نهال

ای شکر لب اولمیه آیینه جان اول جمال   طوطئ طبعم بو دکلو سوزه بولمزدی مجال

دل صقر تیغک دل ریش اغزنه ای آفتاب   یوخسه انور مهوه کمتر ذره دن سنده احتمال

جنکل کیبی بر دل اولدی سرقلم صد کفت ایدر   مثل سوسن صد زبانم لاله وش اولمیم لال

اندر نقدی دیوانه چلبی شرح ابیات مثنوی جنابت حضرت مولانا جلال الدین قدس الله

اسم حقدر کار اول فتح باب ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ چونکه یا هو دیدک اولدی بی حجاب

اچلور دل گلشنی اللّٰه له ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ عین حکمت بخش اولور درگاه‌له

احمد مختار جان مصطفا ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ شمع رویندن اثر شمس ضحا

یا محمد سینه‌یه قلب صاف ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ بحر یاردن الور عالم معاف

صدیق بوبکر عمر عثمان علی ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ چار رکنک شعله بخش قندیلی

یار جانه رحمة للعالمین ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ بس رضی الله عنهم اجمعین

بعد زان نام نظام پادشاه ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ رکن اعظم ایلمش اول قبله‌گاه

ملکی اعلا اوله ادنی پایه‌سی ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ الشمس بو کوکنه اولدر سر مایه‌سی

شاه سلطان بایزید آل کرام ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ابن عثمان تاج داری فتح کام

تمر عالم اولدی غنچه وار اوله ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ عز و کاهی نصرت درگاه اوله

بو دعا مقبول حقدن مستجاب ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ اولسون اول آخری کان صواب

دکلیجاندن بعد زان ای کان کار ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ کم نه دررلر دوکدی معنی سرورکار

قطب عالم روح مولانا جلال ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ اولمشدر رهگذر تنده قیل و قال

گوهری علم شریعتدر نثار ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ راه حقدر بس طریق پایدار

معرفتدن گوستر ای جان من ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ لعل مرجان بی‌کران درّی عدن

سر عالمدن حقیقت طغما ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ اولمزیدی بیر و کوک نامس نشانا

چون بو وارلق علم الاسمادیمش ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ اول مظهر ذات با همتا یمش

بیت اول نظمه کلسون چون کنار ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ تا بلینه عرصه لیل نهار

ای برادر بی نهایت درگهست
بر هر انچه می رسی باللّٰه مهست

راه حقه چون نهایت یوق عیان ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ بحر عشقه غایت اولمز الامان

هر نه دکلو وقت اتسک سال ماه ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ شکر اولنمز حکمت نور اله

صد هزاران کز هزار اتسک سجود ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ بر نفس سرمایه‌در اصل شهود

ذکر فکر کدن طلغه زرین لوا ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ کر وجود کدن چقرسه ماسوا

لوح دلدن کتمینجه غم کدر ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ وجهنی سیر ایلمز آیینه دار

روشن وجودک شهرنه کیته اراق ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ صکره دردن و افراق و افراق

بو جهانک ایشی کلمک اوینمق ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ جور هجران انجره اولمک اغلمق

چونکه ایو بک بلالسی تنده در ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ بس دل غمگین نیچون افکنده در

قند زهر مار اولور گلزار خار ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ فارغ اولمه سندن احسن بی‌نوار

هر نه گلسه جانه صابر اردن اول ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ صبر مفتاح الفرجدر طغر یول

قنغنان هر جور نه الدی نصیب ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ درد انکی درمان انکی اولدر طبیب

بیت ثانیدن ینه بر خوش خبر ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ ‍ سویلمشه اول کان لطف پرهنر

چو علامست ولی ستار خواست — چکه از حد بگذرد قهار اوست

بس خدا عز و جل ستار ازل — جمله حاله واقف اولدر هر محل

بک بر اسم عین ذاتندن کلور — اسم هو کلم هم عز ذاتندن کلور

چون او قندی اولدر ستار العیوب — بحر لطفه هر ذنوب اولدی غیوب

بردن اون اوندن یز ایو زدن هزار — بنده سینه رحم ایدر اول بیر و بار

ایدر اولدم وجه لطفن قهدرو — کل اشی هالک الا وجهه

خواب غفلتدن شو کم اویردجان — خاکلر یکسان اولوب اولدی روان

نار اولوب کلزار اولوب خار اولوب — یار اولوب همدم اولوب ابرار اولوب

اوز فناسندن کورندی وحدتی — کلّه اورسک الشبو در هر حکمتی

فایده قلمز سوکا اوجی آه و واه — جمله ستری حاله واقفدر اله

بیت تاشدن دخی بر نصیح پند — دکله ای جان بدراکی سود مند

من چه کویم یک رکم هشیار نیست

وصف آن شه چیکه بهور ایار نیست

وصف اولنمز شاه لولاک ای همام — صد هزاران دور اکر اوله تمام

در دو کب موج اته بر نا سک دلا — دمبدم یوزکان اولور هر منزلی

گفت کو نکسترا اولت انکار — موج دریا کوستریدی بر کنار

وصف انکدر بار اول هم از یوق — مشکل اولدر دل انکست شهباز یوق

کوزمیین نقشندغی نقاشنی — فرق ادامز بانشوک خشتی نشنی

الشبو بحرک اصل شهرندن خبر — جمله مخلوقات اولبدر بر ظلم

چار ارکان اول نهنک فرمانی برک — پنج نوبت ذکر خوندر لشکرک

برقرار اولسون نظام دور خان — دور و نیجه مهر و ماه آسمان

بیت چارم کوزنجه آبنده در — هر دو عالم شوق جلابنده در

این شنیدی مو بمو بیت کوش باد

آب حیوانست خوردی نوش باد

دورت کتابک معنی اول اصول — بلمینجه فتح اولنمز ظفری یول

علم اول درس آخر فصل باب — برورقدن آچلبدر فتح باب

قل بقلی کوشی اتمینجه تنده جان — بام افلاکه اورلمز نزدبان

لوح دل اوزره یزلماله رقم — نطقه کلمزدی زبان دامنده فم

لفظ کویا عین دریا در دهن — بو کی لالت بلماغلت بو نیجه فن

مرء مخفی دوی تحت اللسان — اول جلال اخشه سوار انس جان

چونکه بشنودن بلندی بو کلام — اوقی اندن لفظ اقرا و السلام

بیت پنجم درپنجه کوزندر — شرحه کلسون دکلکل [crossed-out word] جان یدر

شاد باش ای عشق خوش سودای ما

ای طبیب جمله علتهای ما

گل فرح وقتنده اوله غنچه دان — بر قرار اولمز بلورسن کاردان
برقعی یوزدن کوترماله سحاب — عالمه ایچمزدی وچهن افتاب
کم آسمادن طلغییدی نجم وماه — جمله برکه سبز اولوردی روسیاه
درد ومحنت جور علت نکوار — شادلق بجزنده اولورتار ومار
صحن عالم البسر کر اوله خار — عاشقک کلزار کاری پایدار
بولدی چکم موت قبل ان تموت — اشبو معیدن بلندی هر قیوت
کر بلورسک اشبو علم زی نازنین — منزل آخرکی بطن زمین
بیت ساده لسده تمام اولور کلام — عین اشیا در طولانز طلوجام

هیچ کافر را بخواری منگرید
که مسلمان مردنش باشد امید

اصل ایمان کفرچون حقدن نصیب — او قنر محض قسمنا ای حبیب
شرق وغرب آرسنده قسمتک — هر نه پرده اوله ایر نعمتک
بیتمش ایکی دل ولی دلدار سن — وارم بلبل که الستم کلزار سن
چون ارشدرک بو تینه منزلک — قندی صحرای صفا وه حجاک
شویلدکم صدقی یوق ایمانی یوق — بر قدوتنزر بلورسن جانی یوق
حکمتیله قیل نظر ایله حذر — چونکه قلمز رسم جسمکدن اثر
هیچ بر شخصه کنده امن بتمقل — هرنی کورسک صوکینی اقمقل

گل بنفشه بنده ریحان زلفکه — دنسه اوله زنجیر زندان زلفکه
عنبرین قوسی زماندر قشلرک — بیلمزم کم بو امانذر قشلروک
وجه حقه ترجماندر قشلروک — هر نه کم دنسه ممانور قشلروک
تیر پیکاندر یه خنجر کرپیکک — قلمق الستر جانه بالسر کرپیکک
نه عجب جلاد دلبر کرپیکک — دورت کتابه قلمدی از بر کرپیکک
آفت عین بلادر کوزلرک — عالم علم علادر کوزلرک
ره رو دوده خدادر کوزلرک — ثم وجه ماسوادر کوزلرک
وچهکک جیمی طولشمش برنکه — واو وحدرکه اولشمش برنکه یکم
هی هودرکم بولشمش برنکه — چار عنصردرکه اشمش برنکه
قندتر درکل شکر درلبلروک — آب حیواندن اثر درلبلروک
حسنکه بر لعلن نکمر درلبلروک — ملک جانده بحر و بر درلبلروک
سی ودو حقدن عیاندر دشلرک — دورت کتابی چون بیاندر دشلرک
کوهر ایچره کرنها نور دشلرک — حق بلور نور وخاندر دشلرک
جمله کویان شاه قربان دیلکه — بلبلان انسان حیران دیلکه
قول اولیدر درومم جان دیلکه — علم الاسمانکه بان دیلکه
چون جهانکل ابجد میدر غبغبک — بیسره اوج بید بیدر غبغبک
کبر له کندن بر بیدر غبغبک — ترک ان شهلر بسر بیدر غبغبک

سیم تن شهباز قول اولمش بو بیگه   سنبل و جنت یول اولمش بو بیگه
دست قدرتدن قول اولمش بو بیگه   جامه حقدر بول اولمش بو بیگه
هر دو کونک واری چون دستگاه در   بیست هشتنک چاری چون دستگاه در
نه کرز آری چون دستگاه در   مصطفانک نعاری چون دستگاه در
اون ایکی بدر کی شانه و در نمک   سیم و زرلر درفشانه و در نمک
بیدی بحرک ارمغانه و در نمک   تنده جانه و لده قانه و در نمک
تو زعلیان درفشان در پایکه   هفت دوران نور بانذر پایکه
حج اکبر ره رواندر پایکه   جمله دریالر نهاندر پایکه
کور هشم و الطور سیناسینکی   قلمشم حقدن تمناسینکی
چنگه بلدم قاف عنقاسینکی   عالمه کوستر تجلاسینکی
بوده هر کیشی ای صنم نامکده در   آب تمکین جام جم نامکده در
دین و دینا خشکم نامکده در   رسم آیین چشم نم نامکده در
اول آخر همه قدرت بیدیکی   مصطفی و مرتضی و احمد دیکی
ای اسماعیلی کونک کونک مفرد دیکی   دور خاتم در هم او سر مددیکی

اون ایکی بیک عالمنک حسینه جانسن یا علی   حسن کسن مهر و ماه اسمانسن یا علی
تری مخفید ر دهانک خرده دانسن یا علی   شاه مردان شیر یزدان پیشوا انسن یا علی

سن جهان فخری محمد شهرینک دربانسن   اول لسبیدن جمله اللر تخنینک سلطانسن
خالقی بیچون نجابا عشقینک قربانسن   شاه مردان شیر یزدان پیشوا انسن یا علی
قامتنک سرو روان اول قیامت کوستر   سایه سی فردوس طوبیدن علامت کوستر
سدره وه ثمشاد طوبیدن علامت کوستر   شاه مردان شیر یزدان پیشوا انسن یا علی
مهر رخسارکده سنبل صاچلرک اژدر صچهر   هر سری مو ینده چوکانلر و زیب سرلر صچهر
قوس ابروک ای صنم سرتیز پیکرلر صچهر   شاه مردان شیر یزدان پیشوا انسن یا علی
جام لعلکده فا دهانک کوهری جان اوینذر   بو عجب افزون در کم باده دن قان اوینذر
مست اولب عمرک اراده نیجه خوبان اوینذر   شاه مردان شیر یزدان پیشوا انسن یا علی
نرگسک چیراندر روانای افلاک و زمین   قاشلرک قربان در هر قنده وار در مه جبین
حسنکا ای نوردیده صد هزاران آفرین   شاه مردان شیر یزدان پیشوا انسن یا علی
لطف و خلقو کمدن جهان خالقی قیلوکده بای بند   صید ایچون خال سیاهک کولتر لعلکده قند
غمزنگ بحر بله زلفنک صالدی هر بایکه کمند   شاه مردان شیر یزدان پیشوا انسن یا علی
کلدی کسندن ایکا کوهر نور بخشی مهر و ماه   بر سی خلقی حسن بر حسین اول پادشاه
کج بقن بو چشم اولب هر بیرا اولدی رو سیاه   شاه مردان شیر یزدان پیشوا انسن یا علی
بیسر زین العابدین اول سر اسراری جمال   حق آنک ذاتینه بخشش نیچه بیک بیک کمال
هر گزار مز اول شهنک حسنی کمالینه زوال   شاه مردان شیر یزدان پیشوا انسن یا علی
شه محمد باقر دانای بحر درفشان   گم بها در خاک پای ذره سینه باشی جان

المنشی

شمع حسنی بزمنه پروانه مهری آسمان   شاه مردان شیر یزدان پیشواسن یا علی
جعفری صادق امام اهل دین رهنما   آیغنی طپراغنی گوزوکه ایله توتیا
تا سکا ظاهر اوله هر ذره ده نور خدا   شاه مردان شیر یزدان پیشواسن یا علی
شاه علی موسی رضا در شمع دل مه تاب حق   باغ جنتدر جمالک گلشنندن بر ورق
غنچه لعلندن آلور جان بلبلی هر دم سبق   شاه مردان شیر یزدان پیشواسن یا علی
معدن در حقیقتدر امام کاظمین   صاحب اسراری اسمایه پیشوای اهل دین
بحر ذاتندن تموج بولدی دریای زمین   شاه مردان شیر یزدان پیشواسن یا علی
سرورش هم تقی کم عارف اسمایدر   گوهری قلبی محمد در نه دریایدر
قدر و نازیله جهانده مثلی بی همتایدر   شاه مردان شیر یزدان پیشواسن یا علی
ابن ماه دیده نقی بحری جمال رحمته   مهر گشیکم اسودی آنده ایدری نوری حضرته
باش جان ترک ایت بو یولده ایرشالن دولته   شاه مردان شیر یزدان پیشواسن یا علی
جان ایله سرباز دوی شاهک یولنده عسکری   حکمنه فرماندی خلقی جهان انس و پری
اول صدادن دوره گیرمشدر بو چرخ چنبری   شاه مردان شیر یزدان پیشواسن یا علی
عالمک حسینه جانبدر مهدی آخر زمان   گلشنی حسنندر انلر نیچه بیک حور جنان
بنده سیدر شهنشه خلق زمین و آسمان   شاه مردان شیر یزدان پیشواسن یا علی
مصطفی و مرتضی حقک گزیده یاردر   خوبدر محبوبدر مقصوددر دلداردر
باغ جنت اول جمالک غنچه گلزاردر   شاه مردان شیر یزدان پیشواسن یا علی

اون ایکی شاهک جهانده جانلو قربانیم   بونسب درگاه عالی نقشک پیرانیم
بنده لر اچنده اونا بنده گمکدر بانیم   شاه مردان شیر یزدان پیشواسن یا علی
ای سماعی قلی توتوله و تبرا صد هزار   دایما اولسون نزیدک گردننده ذوالفقار

هر زمان گلزار حسنک شمع اولسون آشکار
شاه مردان شیر یزدان پیشواسن یا علی

اندر مرثیهٔ السلطان الیه لادیوانه چلبی افاض الله نوره علینا

بو فنا دار که بر تکیه که دود درش   دو جهان خلقی قنوانده می نوازش
او جعفی محنتش آتش دودی غم آه   کوه اندوه بلا توده خاک ستر مش
شنک لر تکیه غم و درد و مصیبت طشتمش   بوریای ستم و رنج و عنا بستر مش
شیخ تکیه حق مردان حق ابدال لری   چچون سر بری برخادم خاک درش
چوق اولا خادمی لیک اولیه دیوانه گبی   کا ولدی خدمتده روان جانه عجب چاکرش
بالسرو بابد لاسروی منلازاده   الده بش شمس صفت کندی عجب پرورش
برابچون اورمشمش ایکی جهانک ترکن   که بو بیتی گلچک جان لبه اوقوریمش

بو جهان دار فنادر بو فنا دار نه یوف
بو فنا دار بنولر بلکه بقا دار نه یوف

نیلسون ایکی جهانی بلا بر پاره قلن   دار کوررو جهانی دار غم دیداره قلن
گوز دلبه گوزه دراوزی گوکلدن چیقز   دار دلده او تر مش بیلا دلداره قلن

نرکسی مست کزن ملکمی جهان باغندن
جان اکب سروی خرامن صوکیجه اولدی روان
طتلو جانن بجیمی ورسون اکدمچه دل اول
وار بن روضه سنک آیغنه بشم تحبیب
نیلسون نای کبی ناله وزاره ایلمیب

کل یزینه نظر اتمز یزی کل یاره قلن
یه بخشسون ایداول شیوه رفتاره قلن
طتلو طتلو شکر ین لعلن کفتاره قلن
زلف دلبر کبی دکشسون اول آواره قلن
تیغ دردیله دکل اول سینه سنی صد پاره قلن

دمبدم بکا آه وفغان لحظه ده یوز بیک فریاد
که یوریدی او قدی رشک صنوبر شمشاد

اکدی بکز رقد جانانه محمد چلبی
که روان اتدی روان جانه محمد چلبی
بور بجی بر جانه دی حقه اوردی انه دو نخش
کاتدی تسلیم حقه جانه محمد چلبی
جانه چقدی کوکه جسمه کردی یره آه
قنده کتدی ارهدن قانه محمد چلبی
نور یزدانه دی کم بر اکا کن قلدی ظهور
که ینه اوزلدی یزدانه محمد چلبی
نجه بد کوهر شه کبی بزی قلدی یتیم
اولا سخا بحری کرم کانه محمد چلبی
بختم الدزی در شه دی که غروب ایلدی اول
اوج نازک مه تابانه محمد چلبی
اوردی چون خاک سیاه رخ زیباسن او ناز
چمنک کل خندانه محمد چلبی

نجه بلبل کبی بز آه فغان اتمیلم
نجه حسرت یشنی ورده قان اتمیلم

باغ کلبولره نه اردی چو بو قاره خبر
سرو نازه چدی بشن بولدی چمن سنبل تر

جدله امجد دراول پاک اصل باصفا
نسل صدیق صدیق و یار غار مصطفا
جمله اباسی ورر خاصان درکاه خدا
مولویلر فرقه سینه پیشوا و رهنما

حضرت ملا جلال الدین خداوندکار در

اول ولایت آفتابه کرچه اولدی نور پاش
پر اولب عالم ضیاسیله جهانه اولدی فاش
قلدلر محروم لیکن اول ضیادن سر خفاش
اولکه شمسه اکمی جالن کورمکه نزراند باش

حضرت ملا جلال الدین خداوندکار در

اول شه عالی نژاد کی او غلیدر سلطان ولد
شیر قدرت ایدی پشانندن اکمی اول اسد
نسل پاکندن ولیلر کلدی کچدی بی عدد
اولکه احبابه اولر مقبول حق اضدادیه رد

حضرت ملا جلال الدین خداوندکار در

اول هدایت نورینه چون عالمه کوندردی رب
اول سکز بیک کافرک اسلامنه اولدی سبب
چکدی دین یولنده بی حد محنت و رنج و تعب
طیب الاعراق و خوب اخلاق و پاکیزه نسب

حضرت ملا جلال الدین خداوندکار در

اول سعید و جمله اتباعی و اصحابی سعید
اول سر آیینی حق بلمین حقدن بعید
دولت اکمی کا وله اول سلطان حق ده مرید
هر مریده اقرب اولن شیخ من حبل الورید
کرچه اولد که شاهدی سن بند غفلتده اسیر
اولدی عصیانکله سنکا بر درد درمان ناپذیر
لیک نومید اولمه اول لطف خدادن ای فقیر
عاجز و بیچاره قلمش قوللرینه دستگیر

حضرت ملا جلال الدین خداوندکار در

بو هوای زلف دلدار ایله سودایی لرز   الکسک دم دم عجمی شو قلعه نایی لرز
پابرهنه چاک سینه هم ده رسوایی لرز   شمعدن یغدق چراغی عشق مولایی لرز

زاهدا اسراردن صنعه بزی کم خالی یوز   تیغ وش عریانلرز لکین جهان قتالی یوز
تکیه‌گاه عالمک بی قید اولن ابدالی یوز   شمعدن یغدق چراغ عشق مولایی لرز

گوکلمز هردم غم عشقیله مسرور ایلرز   تن خرابن سنگ محنت برله معمور ایلرز
کن که هر ذره مزهم دارکه پرنور ایلرز   شمعدن یغدق چراغ عشق مولایی لرز

که سمایی سیر ایدوب همه جهان آرایله   گاه غبرایی احاطه ایلدز دریا یله
دونه دونه قیلدز نکاهی سمایی نایله   شمعدن یغدق چراغی عشق مولایی لرز

لاوبالی مشربز آواره لغدر کاریموز   اکسوک اولمز جبه‌دان سینه‌دن اسراریموز
جام وحدت مستی یوز آشفته دستاریموز   شمعدن یغدق چراغی عشق مولایی لرز

ابرولعدن اگلرز فه کیبی هردم زار زار   شمس ادن گنجه ابدز نگاهی سمایی ذره وار
مثنوی معنویدر نظم لیل و نهار   شمعدن یغدق چراغی عشق مولایی لرز

عشقیا بر چشمه‌مزدر حضرت ملا جلال   باشمزه مشغول الف خطیله کلکه درخشنده وال

ستر منظهر دوشدوک جون ذکر شوز نایه جلال
شمعدن یغدق چراغی عشق مولایی لرز

بن انگی معرفه‌ده اول بنده پیدادر هنوز   ذره‌ده خورشیدک انواری هویدادر هنوز
شمدی هر اهل عشقک ذوق مجنون ذوقیدر   گورینش هر دلربادن حسن لیلادر هنوز

دست هرمز شد بیدی بیضای موسیدر بگون   هردم صاحب نفس نفخ مسیحادر هنوز
ایلدی امواج کثرت بحر وحدتدن ظهور   بینه پر موجیله جوشش ایدن او دریادر هنوز
زاهدا ایلسم نچون فردایه صلارک جنتی   بید وگل جو و میوه اشجار طوبادر هنوز
یار زلف طاغیدوب سودایه صلمش عالمی   اولسبیدن بو جهان پرشور وغوغادر

خوشنشین مشرفدر بکون عشقی جالی یار ایله
زاهدا افسرده دل انکرنده فردادر هنوز

اول مقام جانفزا کم جنت الماویدر   روح پرور غم زدایی منزل وبی همتادر
منبع شوق وصفا ممتاز دستغنادر   آستان عشق بخش حضرت ملادر

وادی عشق ایچره شمدی کعبة العشاق اولان   عاشقه عشق وصفا بذل ایلمکده طاق اولان
کم عطایی تحفهء حالات واستغراق اولان   آستان عشق بخش حضرت ملادر

جذبه‌سی احبابی راه ارشده سالک قلن   سالکه فرق اوکردب جمعیته مالک قلن
مالک حالاتی بحر عشقده هالک قلن   آستان عشق بخش حضرت ملادر

تندباد همتی تن ملکنی ویران ایدن   کشور جانی نسیم لطفی آبادان ایدن
ماسوادن بو گوکل ابدالنی عریان ایدن   آستان عشق بخش حضرت ملادر

مرجع ارباب عشق ومرکز اهل صفا   مجمع اصحاب وجد وحال وتقوی ووفا
عالم ایچره زبدهء خاص خرار اولیا   آستان عشق بخش حضرت ملادر

مثنویدن عشق بابن گوسترن همادقلره   زهد وتقوی وورع تسلیم ایدن فایقلره

راه حقی هر جهتدن اکلدن عاشقلره — استان عشق بخش حضرت ملا درر
جانه سوزیله کتاب عشق اوقر خوننده سی — حرف شوق القا ایدر دل طفلنه کوینده سی
هر نه مقصود انسه یاند ماولان جوینده سی — استان عشق بخش حضرت ملا درر

دایما عشق اهلنه ایرن سماعندن صفا — دف ونایی استماعی طالبه ویرن فنا
صحبت وشوقینه داخل اولمیان سمعه وریا — استان عشق بخش حضرت ملا درر

عاشقه شرح اصول ایدب قرومی ترددم — ماضی ومستقبلی قودم بودم مدرجم بودم
نور عرفان اکتساب ایتکم بوکون شمس کرم — استان عشق بخش حضرت ملا درر

قطره ناچیزی آب تیمتی دریا قلن — سنکی تاب رافیله لعل بی همتا قلن
کنک ولال اولان فقیری عشقله کویا قلن — استان عشق بخش حضرت ملا درر

اولدیغیچون وصفی اول درکاه عالینک محال — ابکم وخاموش ایکن اعطا ایدب فرمقال
سویلدن درویش ناچیز بودکلو وصف حال
استان عشق بخش حضرت ملا درر

برجام ملء قلدی بنی ساقی بنسه مجنون — بکزرکه اتدی شرابه اول دل افسون
ای خسروی بنی خوبان آرای آراستی — قاندر لیوبن حیقدی ایلدرکی طلون
سیر ایلکه دولت ماه ملطر کیجه کوندز — روزنلرا آچرا بیله کوندن نیه دون
ختم ایلدی ای خواجه بنم مصحف عشقی — واللیل یدکل وقت انکی ایدی مجنون
خوبان کلام اجسز بکون اهل بانند
ای صنعی قنی یوسف نظم کبی موزون

کوکلی ملکینه کلدکجه خیالک شاه علملر له — الکا قرشو چقر عزت ایدوب اهم علملر له
کوزیاش مسود کلدرسینم اوزره ای خط عنبر — یزارم نقش حسنک لوح دلده قلملر له
لبک دل خسته لره دار الشفا سیدر بنم عمرم — روا میدر کچینم بن المللر ایل المللر له
نه اولدر زهر هجرکله نه دیر کوراب وصلکله — طبیبم بویلیا ایله بنی املرله سملرله
خیال دلربالر له طولدی ناکیا سینم
هما شول دیر مادنیدی کسم بر اولمشد ز صنملر له

عاشقک کوزلرینک یاشی بنه آل انجق — یاره احوالنی عرض اتمکیچو آل انجق
وارئین یوزسوره یین پاینه اول سرو قدک — جو کوزللر صوکبی الجغه میال انجق
زلف زنجیرینی دقتم ایلکم بوکوکل — باشی آچق یالین ایق بر عجب ابدال انجق
دلبر اصتمق اجون نافه زلفک قوسن — یلدرر باد صبا اورتره دلال انجق
اویدوروب صوتنی قانون بلا ایله مدام
شمعا مطرب دل جلسدی غزال انجق

دهندن آه وکوزدن اولمدی خون جکر پیدا — درونم آتشندن اولدی دود شرر پیدا
عدم اصل وجود اولمده اولمدی نیم وجم — دهانکده سخن ظاهر میانکده کمر پیدا
نه دم عسرتله چرخ وسبعه سیاره نقسیم — اولور بر حلقه اولسه ذره ناین کسر پیدا
قزل لبندر چقوب یغمره دل بغداد قصدی — یشل شاهم بیش ملکلطده اولدی سرحر سر تیر

بلبلی سیر ه زن دهر باشن اکر فوری درلرمش
اشمدم روه ه اومش بر کسر جک دریلکر

الن جبیندن اخراج اتوی موسی یدبیضا — کوزلک اچره مجم دسو کوسترددی یدبیضا
طور نیل سر شکلمده حشم غم عکسی — قرار آتشن بلی موسی یکجر کن اتجمنی دریا
رقیب سنکدل الدی چشمه خونین دکرسی — عطا ایلدی بحر دن عصوا قیدی کر جالم موسی
رقیب عجل صورتا سوبللو ریحر سحری کورکجک — کوزی صاف سامری دركمه جادی ابلوی کوبا

کوزی ساحر دکل سحرن بو زنجه لی طافوری

دوم ماننک یا موسی ابدی جنه تسیبی

نار حسرت جانمه شوق جلوه ویردی سوز وتاب — کم قجن آه ابلسم دلون جلوه دیودی کباب
دامنی چرخ ه اوداو رمق اسر آهدر بنم — هر کجه کوکلم یو زنده صنم ای ماهم شتاب
بزم غمزه باکه اشکم ناله وافغان و زار — بیر یاپی در بیری نیدر بیری دف بیری رباب
بحر اشکمدن بنم دریای حضر بر حباب — عکس روی یار درانده کوزلرمی اوق غیب

بزم غمزه آتشی شوق جمال یارله
قوری بابم وانه وشی ونه دونم اولدم کباب

ایکی قات اولدی وجودم قوجدم قاتی قالدم
ملکک الموی سلامتی ارکلدم الدم
معرفت میوه لوی اکلدی وجودم دالی
دار کبی صبر تلمه جکر کاه طالدم
اغروب کوه کبی مستغرق انوار اولدم
سایه وش یوز قومسن روی زمینه چالدم
روزکار ایله جوتا اولدی نهال بدنوم
اخوی ماه کبی غایتله الی ایلدوم
روحم اصلینه رجوع ایدیجک لی کیا
بیر اولوب کردمی جانب فانکه صالدم
قورعه اتدم

فقط
بوزودم یا قدری ودوی اشکالکن بر یوزده قط
ای زاهد حرامکن فوقی اکه لطفه حجو قدر
جارحه اشدم بیکانه قورقلوغه یوقدر
فی صحیح
... ملا ... صحیح ...

لحاء وقت بر نکادن لوکلهوی دیر الم   کاه حسرت رنکاده جانم ایلر ستم
کاه محبت رنکادن کوستریلار املادم   کاه غم بریالکه جانم المح استر تسلیم
درت نکادن ماکه اولور اصوالم مبلام
کاه وقت کاه حسرت کاه محبت کاه غم

تیر وقت که دلوب بوم وروبه کار ایدر   ضمنی حسرت که اولور سینی افکار ایدر
ورده محبت که بنی کنج بلاده زار ایدر   کاه غم کوکلومه کلدکجه بی بیمار ایدر
هر بری بر یا که عالمدن بنی بیزار ایدر
کاه وقت حسرت کاه غم

اولمیکن اول بر یعنی عشق سیدار ریکا   کاه کلندره وارکن باشمده سودا بریکا
بور ایدر جانومه اول یاری دلارا بریکا   دل چاک کن جور اغیار یله غوغا بریکا
جانمی المغچون ایلر تقاضی بر بیکا
کاه وقت حسرت کاه غم

دل بلا ارمنده هر دم بنکی نالان اولور   کوزلرم یاشی شراب اولور جکر بریان اولور
شمع اولوب اول بزم جانم تیه سی سوزان   زنوا اولوب باکرم دمادم کوزلرم کریان اولور
عیش الکون بنی یکسی ایلا عدم باران اولور
کاه وقت حسرت کاه غم

ای سلیقی کاه فرقتدن نولا قلسک فغان   کاه حسرت بیر بدر یانیکه ایلسه روان
کاه محنتده نولا اولسک ضعیف ناتوان   کاه غمده نوله اولورسه وجود کهربان
راه عشقه کیدنکر اولور بولنده هر زمان
کاه وقت کاه حسرت کاه محنت کاه غم

غمزه بسکل وچین بیغوغا اول
قشه حال ارکلدی تماشالر اول
عمـ

باغ جنت ایلدی عالم یوزینی نوبهار … گلشن ایچره اولدی گلها صبانک تیمی بیدار
اندی بو سیاه بنفشه باغ و زاغ مشکبار … زلف مطلوبم کبی کورهم سنبل ادعشقی نوبهار
کوزلری نرجس نازکس کمال مست و گاه خمار … زخم سینهم کبی هر بری اچلمش لاله زار
اشک چشمم کبی اقوبهر بکا ده جویبار … یتراغلر اکلر بلبل کبی هر دم زار و زار

بو سمی سیما نگاری عارف ایله کنار
عیش و عشرت وقتیدر نوش ایله جام خوشگوار

چونکه کنشش برج حمله نمایلدی عرض جمال … گندی ما لمادی بر دوت بولدی عالم اعتدال
قابلدی شتادی حجاب قالمدی کره ملال … کندی وقت کیجه سی طوغدی بینه روز وصال
بر سمی سیمی کنورلدر شهدی صبا ملکم هر نهال … لاله لر الیله کیمیشی لعل کبی زیبای آل
مرغ لر احیا ایدر گلشنده افغان زلال … بو بهارده که عیش ایلمک اولدر شر کمال

بر سمی سیمی نگاری عارف اولی ایله کنار
عیش و عشرت وقتیدر نوش ایله جام خوشگوار

بولدی عالم یوزینی رنگ رخشنده ریز … سایه صالدی گلها اوزره بینه برگ یاسمین
کیدی زیبا نقش الشنه روی زمین … اولدی ازهار ایسنده صنعتک گلشن زمین
بلبل اشفته خوشی الحانله ایله انین … کوه ارسکی اوچه سی سنده هر کفا …
آب کوثر واقعی یا که لطف ماء معین … بادکی اچر بو نفحه اولور هر ادر آفرین

بر سمی سیما نگاری ایله کنار عارف اولدر
عیش و عشرت وقتیدر نوش ایله جام خوشگوار

نوبهار دیم زمان بی اولدی شو جولر … عالمک هر گوشه سینی الدی باغ ضیا نه

بر یاراصه ٢٥٠ … در … صحیفه

حمد ان بر نوره قلدم یکم احد در … صفات ذات الله الصمد در
کشی یکم اندر غیر بزه نیلر … یا بو عشقیله اولن سنده نیلر
که اونا پایه در هرشی مطبق … سری انکشت آویزی معلق
تحفکم بر اوله عشقیله عاشق … نه کم قلر اولاکه بر اشق
وجودی راه عشقه ایلدم ترک … ارملازم ایا غوم بجشم برک
بنی اشام التدی بر مقامه … قوسن جشمم بر باده جامه

تمام اولسون سماعی هر نه کم وار
مرالشده ایر لقدر آخر و کار

الستکی بزم اولمادن ابادان … کوکل تنزا اولمشیدی عشقی اکا جان
هنوز جان اتمدین روحیله پیوند … دله کلمشیدی عشق خداوند
دخی قارشمدن بو آب خاکه … کوکل آموختیدی عشقی پاکه
دخی شب طره سنده اولمدن تاب … هنوز گوندز رو خنده بو عیدی آب
بو صورت بولمشیدی معانی … بدن گورمامشیدی دانی جانی
بتسم قلمدن بو مرغ فکرت … وجوده کلمدن بو جسم خلوت
ظهوره کلمدن دانی فلکلر … سجوده اغمدین دانی ملکلر
او دم ایچنده بو عشق سرافراز … دله یار اولمشیدی جانه همراز
چونکه شقیدی نبینک یار غاره … هم عشقیدی علینک ذوالفقاره

جونیدی بایزیدک رازی عشق | حقیقت اکلدی منصورک زد عشق
شریعت وارکن حلاج در عشق | جهانک سروری کی تاجدار عشق
وحشیلر عشقه مسی ارغنوندر | که بعضی جمله فنون وفنوندر
اراسکل زره زره کاینات | اولیدر عشقه بهر ذاتی صفات
الکم عشقی یوق خلقی قسوره | لسن اولزنده صیغه اولدیوره
حقیقی عشقی کمالی زبه اولدر | فوما باری مجازی عشق دلوار
سماعی ویره لیدن عشقه بو بت | الکا عشقی کوستره بتحقیق او

اندر نقدی دیوانه چلبی سیدوبا

ملکت چون بنده سید رضا چنگ | کفر دین الکنده سید رضا چنگ
بوزمین جوینده سید رضا چنگ | انس وجن نکو بنده سید رضا چنگ
کلدی حقدن تاج حمرا باشکه | بحد کوهر جمله دریا باشکه
مست جوبان سبز صحرا باشکه | سنبلان حیران وزیبا باشکه
اولدی طالب نور یزدان الکه | بس نه راغب ماه تابان الکه
وجه واجب صنع کنعان الکه | بنده حاجب جمله سلطان الکه
ماه نو زرین قوحدر کوشکه | مهر اجله قوحدر کوشکه
بیت حقون قدسیه در کوشکه | جان ودل اولدرشه در کوشکه
لام اولدی رقدان زلفکه | کم اولالم ویرمیه جان زلفکه

[illegible]

45

کشف ایدر سید رضا شاهدی اسرار خرابات
جوشش ایتدی بنه قلزم مولانا سیونلر

ذوق توحید خدا عاشق دیوانه ده در | زرق وتقلید نور یا زاهد بیکانه ده در
مسجد ومدرسه ده شرف عز ووقار | شوق رندی وصفا کوشه میخانه ده در
خاطر شاد عاشق می مجبوبا خوش | زاهد غصه فرا قصه وافسانه ده در
کرم سرکیسه هوس دندکم بو تب | عشق وسوزش دل پرسوزش پروانه ده در
زاهدا زهد له معمور ایده سن کوکلکی اون | کنج اسرار خدا خود دل ویرانه ده در
عدم اولدی یم وعالم صدف آدم لولو | معنی صدفان صورت دردانه ده در
شاهدی اسرار سکم بولسن شاهد غیب
کیر وجودک اونه کور که بو کاشانه ده در

بلبل فراق یارده افغان وفریاد ایلمز | اوراق کل فتح اولمدن اشعار انشاد ایلمز
زیرا که سر عاشقه محرم همان معشوقدر | محرم وصال یوق بلدی جوانی یاد ایلمز
زاهد صلاح وزهد له تعلیم ایدر عاقلاره | شوریده عشق اولمین عشاقه ارشاد ایلمز
عشقه مرید اولمقسزن عشاقه مرشد اولمز | ارشاده شاکرد اولمین شاکردی استاد ایلمز
پیر خرابات استین کل شاهدی یه اول مرید
عشقیله ویران اولمین دل ملکن آباد ایلمز

آتش عشقنده یارک یانه کلمشلردرز | باشی جان بذل اتمکه میدانه کلمشلردرز
نام ونک وکفر ودین باشی وجان ملزجاج | زاهدا میدانه بزمردانه کلمشلردرز
شاهباز بی نشان زیاهای لامکان | عالم ملکه بکون پیرانه کلمشلردرز

بزکه غواصان بحر وحدتز جویای در   طالعنده گوهر شهدانه گلمشلردنز
اولمغه پیمانه کش عهد ایتمشز روز الست   می پرستز چون بز اول پیمانه گلمشلردنز
ایتمه پند بیهوده ناصح بزه ایتمز اثر   مسجده میخانه دن رندانه گلمشلردنز
شاهدی درد و بلادر شاهد عشق دولا
ثبت دعوی ایتمکه برهانه گلمشلردنز

هی نه خوش کم ییتشه بحرده عشقله بو پیش   موج دل جانانه اره جان ایچره شوقیله جوش
جان و دل آتش عشقیله اولا مالامال   قلمیه عقل معاش و کره عقل و کره هوش
نفس خوغ دبین که بو حالاتی گوره بنجه دولا   بله مقداری و ساکن اوله لب اوله خموش
جمله اشیاده گورر خالق اشیای عیان   هرکه سغراق خدادن می توحید ایده نوش
شاهدی نکتهٔ توحید دیر نادانه
نغمهٔ بلبل بستانی قچن ایشده موش

شوکم عبادتنه مقترن اولا اخلاص   اولور عذاب جهنمدن اول امین و خلاص
شوکم عبادتنه عشق حق مقارن اولا   وصاله ایرشور اول حق قتنده اولور خاص
شوکم عبادتنه زرقله ریا قرشه   عذاب نار جهنم اولیسر اکه قصاص
ریا ایله قورن مجلسی مرائیلر   اولور کیمیسی مغنی کیمی اولور رقاص
قوزاغه جیفهٔ دنیایی شاهدی سن کل
او دره ایله طلب بحر عشقه اول غواص

شوکم معین اوله اکه عنایت فیاض   توجه اکه ایدر غیردن ایدر اعراض
تصوفیله مصفا اولور کدورت دل   ریاضتیله اولور تازه باغ دلده ریاض

اگرچه اکل طعامیله در حیات بدن   ولیک کثرت اکل طعام اولور امراض
بهیمه وصفیله تن پرست اولور موصوف   اولور صفات ملائکه متصف مرتاض
شوکیم بو عالم فانیده بذل ایده جانی
بولور او عالم باقیده شاهدی اعواض

قونمشدی لوح عارضکه عنبرین نقط   یازلدی شمدی چوریه مسکین غبار خط
نقشه یعقوب محبت نقاشه اول صحیح   اما همان محبتی نقشه اولا غلط
هرکه صنعه عاشق اوله اول شاب اولور   مصنوعه عاشق اولنه لابد اولور سخط
اولدی نقوش جمله مظاهر ایدن ظهور   ظاهردر بو عارفه نقاشدر فقط
دریاست معرفت نرود مرغ خانگی
باجز آشناشده است شاهدی چو بط

هرکه اوله عشق یاردن محظوظ   اولمز اول اختیاردن محظوظ
بی قرار اولور اهل عشق اول   هیچ صبر و قراردن محظوظ
مکسک حظی انگبیندن در   اولدی پروانه ناردن محظوظ
نوش کلور اهل عقله عیش و سرور   اهل عشق آه و زاردن محظوظ
شاهدی عشق ایچنده بدنام اول
اولمه وضع و وقاردن محظوظ

دل خانه سنه نور خدا گر اولا لامع   ظلمت قومیوب غفلت و جهله اولا مانع
برصدرکه اوله سر الم نشرحه مخزن   تنک اولمیه جهلیله اوله علمله واسع
هرکم اکی عالمده دلر عزت و راحت   اولمشدر اول نفس فرومایه یه تابع

نیلر دو جهان لذتنی عاشق صادق   اولمایه مکر وصلت معشوقه قانع
قانع مشوای شاهدی جز باشه وحدت
آن سامع و آن رافع آن مانع و دافع
ندیم عشق خدا عندلیب شاط باغ   لئیم زرق و ریا درمعای جیفه جو زاغ
کر اولسه خانه دل بی دریچه و روزن   ضیا ایچون اکا زهد و ورع قونلدی چراغ
چون اولدی خانه دل عشقله خراب و بیباب   اکا ضیاو چراغ آفتاب حی و بلاغ
قویوب ارادتنی دست توبه دن یومال   کم السساقی سیمین ساق الندن ایاغ
شکار مرغ دل شاهدی ایچون صنما
بکمکز نه دانه دلکش قراچیکنه خوش لاغ
اتمدن زاهد خشک آیینه قلبنی صاف   نه رواد رکه تجلی خدادن اوره لاف
صورت آراسته پراسته معنی کر و کور   تیغ چوبینه ایدر سغری زربفته غلاف
زرق و سالوس ریاسیله قلوب مکروف   جمع مال ایتمکیچون عمرنی خرج ایتدی کزاف
عاشق صادق اولن بولدی فنا ایچره بقا   ترک کونین ایدوبن کعبه ذات ایتدی طواف
زاغ وشن جیفه دنیایه نیچون راغب اولر   اولدی سیمرغ معانی اکا جا قله قاف
شاهدی جام محبتدن اولوب مست و خراب
عقلی محو ایتدی مسلم اولبن اولدی معاف
خلق ایچره سنی خلقنه خلاق خلایق   اتمش دل و جان ملکنه شاه اولمغه لایق
بند ال اتمه می جانان یولنه جاننی بونکم   عشق ایچره تعشق ایده معشوقنه عاشق
تحقیق ایدر سر انا الحق محقق   عرفانله عارف جو ایده کشف حقایق

جان مسکن ایدندی کوی عشقی   دل منزل ایدندی سوی عشقی
زاهد بکاهای دیر اشتمز   آوازه هایی هوی عشقی
اکر کوردی مشام جانه ناکاه   حق کندو دمیله بوی عشقی
عاشقلره مژده های جانی   پر اتدی خدا سبوی عشقی
آیینه عاشق اولدی معشوق   تا کم کوره انده روی عشقی
کم ایت طهارت انالحق   خونیله ایدر وضوی عشقی
قو خوی عوامی شاهدی سن
خواید نی کور بو خوی عشقی
هر که بلدی وجود انسانی   اکا کشف اولدی سر سبحانی
جمله عالم کورندی اکه یقین   پرتو آفتاب روحانی
کوردی زلفینوک ایچره طلعتنکی   هر که کفر ایچره بولدی ایمانی
اکا بکزر که بولدی خضر نبی   ظلمت ایچنده آب حیوانی
شاهدی جان نثار جانان ایت
جان ویرن بولدی وصل جانانی
مثنویدر دایما ویردی زبان مولوی   دف و نایله سماع و رقص شان مولوی
ملک عشقک مولوی سلطاندر تاج و کلاه   پس بدن اولدی اشارت طیلسان مولوی
مولوی خورشید لا شرقی و لا غربی در   کو یا خفاشلر در منکران مولوی
مولوی شهباز عرشی در شکاری کبک قدس   قله کوه هویت آشیان مولوی
خلق مو شان مولویلر بلبلان باغ عشق   کوش هوشه قنده ایرر آه و فغان مولوی

ای مرید جهل غفلت کل کل استرسک جو آب   درد که هشر تبدر رشا فی بیان مع لوی
ویرمه دل کون مکانه اول لامکان نشان
شاهدی چون لامکان اچلدی مکان مع لوی

هی هی نه عجایب بزم عشق جنلیاری   هر اهل نظر کم کورجیلین اوله کاری
بو صورت یاری بو نقش نگاری   بو چشم و عذاری قلمایه قراری
ای مطرب دلکش الله ال جنک و ربابی   ای ساقی مهوش طشه چل شیشه عاری
چاک ایله حجابی رفع ایله نقابی   صون جام عقاری دفع ایله خماری
ای زاهد زراق مزور قو ریابی   شصت منقط دوش ما هی عشقه اول اقو کناری
طوت راه فنای درک ایله خدایی   بول شاه شکاری ترک ایله فشاری
عنا فی قطار ایلدی عشق اچره محمد   ای اشتر دل سن اول کوربیش قطاری
اول نور ممجد اول معبد و مقصد   چک عشقه باری بی درد له خاری
ای شاهدی واله و شوریده و شیدا   درد ایله بیله چکر بلبل و نهاری
ای بی سر و بی پا دیوانه و رسوا   قل ناله و زاری نوش ایله بخاری

زاهد عبادت ایلد کندن ریا یله   یکدر شراب ناب اچه بردلربا یله
زرقیله خلقه طاعتن اتکدن اشکار   یکدر گناه اتسه ایده خوف و رجا یله
دولت انکدر که اوله مرادی رضای حق   خالص عبادت ایلیه ذوق و صفا یله
عاشق عشق و شوقله مشتاق روی یار   هر دم نیاز و سوزله درد و بلا یله
ای شاهدی عاشق شیدا یمو لوی   کل کیر سماعه رقص ایده لم دف و نای یله

م

Süleymaniye Kütüphanesi
Kısmı: Hacı Mahmud Ef.
Yeni Kayıt No: 3580
Eski Kayıt No: